

życie politechniki

Od 64 lat kształcimy kadry inżynierskie

Studenci Politechniki Białostockiej uczą tolerancji

Dolina Krzemowa, Cordoba, Perm, Sztokholm
– relacje z wyjazdów pracowników i studentów

O pierwszym budynku Uczelni przy ul. Białej 1 opowiada M. Bujanowski

Wspomnienie o Profesorze Andrzeju Sowie

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2013/2014

W numerze:

aktualności

Gaudeamus Igitur na Politechnice Białostockiej	4
Podsumowanie rekrutacji na studia	5
Sprawozdanie z wyjazdu do USA w listopadzie 2013 r.	6
Uniwersytet z miasta fiordów i trolli. Sprawozdanie z wyjazdu do University of Bergen	9
Obcokrajowcy uczyli się języka polskiego na Politechnice Białostockiej.....	10
w skrócie... ..	11
Wyróżnienie dla PB na targach Technicon Innowacje	12
O europejskiej polityce energetycznej na Politechnice Białostockiej	12
Sekretarz stanu USA sterował łazikiem Hyperion	14
Ambasador USA na PB	14
Powołanie IEEE Poland Section Technology Management Council Chapter	15
Pierwsze Posiedzenie Konwentu Politechniki Białostockiej	15
Początkujący i doświadczeni – o dwóch konkursach budowlanych.....	16
Doktorant Wydziału Elektrycznego PB wyróżniony na Międzynarodowych Warsztatach Doktoranckich OWD 2013	18
Od 64 lat kształcimy kadry inżynierskie	19

nauka

Architektura krajobrazu w Białymstoku	23
Jak motywować studentów do uprawiania sportu?	25
III Problemowa Konferencja Geotechniki „Współpraca budowli z podłożem gruntowym” Białystok 2013 jako konferencja interdyscyplinarna	26
II Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Różnorodność biologiczna – od komórki do ekosystemu. Rośliny i grzyby w zmieniających się warunkach środowiska”	29
Po doświadczenia do Berkeley	30
dr inż. Wiesław Urban otrzymał międzynarodową nagrodę Outstanding Reviewer Awards 2013	31
Pobyt pracowników Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska na Uniwersytecie w Cordobie	32
Konferencja WYPADEK TO NIE PRZYPADK	33
Wizyta studyjna w Królewskim Instytucie Technologicznym, Szwecja	34

mieszanka studencka

Wycieczka na budowę linii elektroenergetycznej 400 kV	35
Summer Academy 2013 w Białowieży	36
Absolwent PB laureatem konkursu Architektura Betonowa 2013	37
Studenci z Politechniki Białostockiej kreują światłem	38
LEGO Akademia na Politechnice Białostockiej	38
Wideo mapping o Sybirakach	39
Miasto, którego nie znamy	40
Nagrody za prace dyplomowe studentów Wydziału Architektury	40
Studenci Zamiejscowego Wydziału Leśnego z wizytą w Permie	41
Studenci inżynierii środowiska z wizytą w Moskwie	42
Międzynarodowy łańcuch przyjaźni w Białymstoku	43
Białostocki Test Informatyków	44
Wieści z maty	44

sylwetki

Prof. dr hab. inż. Andrzej Witold Sowa (1951 – 2013) – Wspomnienie	46
--	----

z archiwalnej teki...

Biała 1 – pierwsza siedziba uczelni	50
---	----

varia

Śladami Aleksandra Macedońskiego, czyli jak zdobywamy Bałkany.....	53
--	----

Życie Politechniki	Pismo Politechniki Białostockiej. Numer 4/2013. Nakład: 700 egz.
Redakcja:	Agnieszka Halicka (redaktor naczelna), Monika Rokicka
Korekta:	Magdalena Niedzwiedzka
Zdjęcie na okładce:	Projekt ESN PB Open Your Mind na Rynku Kościuszki w Białymstoku
Zdjęcia:	zasoby PB, materiały nadesłane, Studencka Agencja Fotograficzna PB (SAF PB)
Skład:	Joanna Ziółkowska, Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej
Druk i oprawa:	Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej
Wydawca:	Politechnika Białostocka, ul. Wiejska 45A, Białystok, tel. 85 746 97 24
	ISSN 1641-3369
Wersja internetowa:	http://www.pb.edu.pl/Zycie-Politechniki.html
	Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty nadesłanych materiałów, a także do publikacji materiałów w dogodnym dla redakcji czasie i kolejności.
Data zamknięcia numeru:	3 grudnia 2013 r.

Gaudeamus Igitur na Politechnice Białostockiej

Wpiątek, 4 października odbyła się Inauguracja roku akademickiego 2013/2014 na Politechnice Białostockiej. Tradycyjnie już uroczystość miała miejsce w Auli Dużej przy Wydziale Elektrycznym. Gościem honorowym Inauguracji była Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka. Na uroczystość przybyli także: Marszałek Województwa Podlaskiego Jarosław Dworżański, Prezydent Miasta Białegostoku dr hab. Tadeusz Truskolaski, Senator Bohdan Paszkowski, Parlamentarzyści Ziemi Podlaskiej, przedstawiciele polskich i zagranicznych szkół wyższych, rektorzy Politechniki Białostockiej poprzednich kadencji, przedstawiciele władz samorządowych, miejskich, służb mundurowych, instytucji, stowarzyszeń, duchowieństwa i mediów. Warto podkreślić, że w Inauguracji udział wzięli także przedstawiciele powołanego w lutym 2013 roku Konwentu Politechniki Białostockiej oraz reprezentanci Rad Przedsiębiorców, współpracujących z poszczególnymi wydziałami naszej Uczelni. Licznie przybyli również studenci, doktoranci i pracownicy Politechniki Białostockiej. Uroczystość była bezpośrednio transmitowana przez Naukową Telewizję HD PlatonTV Politechniki Białostockiej.

W wystąpieniu inauguracyjnym Rektor PB prof. Lech Dzienis powiedział: „Z satysfakcją mogę Państwa poinformować, że nastąpił znaczący rozwój Politechniki Białostockiej. To dobra wiadomość również dla miasta i regionu, ponieważ Politechnika jest ważną instytucją życia publicznego. Jest jedną z większych firm i kuźnią kadr dla innych podmiotów. Zatrudnia obecnie niemal 1400 pracowników, w tym blisko 700 nauczycieli akademickich. Jako instytucja szkolnictwa wyższego z ogromnym potencjałem dydaktycznym i badawczym uczelnia zdolna jest inspirować środowisko, transferować wiedzę i innowacje do gospodarki, wykonywać prace zlecone na potrzeby sektora gospodarczego i biznesu.” Podkreślił, że zwiększa się potencjał naukowy wydziałów, czego potwierdzeniem są kolejne wnioski o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora. Przedstawił także przykłady ciekawych i ambitnych inicjatyw studenckich: budowę łazika marsjańskiego Hyperion, bolidu i samolotu udźwigowego, sukcesy programistów czy mappingi na budynkach. „Wyobraźnia studentów jest nieograniczona, a ich wiara w sukces nieskończona” – dodał.

Minister Barbara Kudrycka odniosła się do ogłoszonych 30 września wyników kompleksowej oceny działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych. Podkreśliła dobry poziom trzech największych białostockich uczelni. Nadmieniła, że na Politechnice Białostockiej jeden wydział uzyskał ocenę A (Wydział Mechaniczny), pozostałe – mocną ocenę B. Pogratiowała uczelni sukcesów i życzyła dalszego pomyślnego rozwoju „Vivat Academia! Vivant Professores!” – zakończyła swoje wystąpienie prof. Barbara Kudrycka.

Następnie odbyła się immatrykulacja studentów. Przedstawiciele 25 kierunków studiów zostali pasowani berłem rektorskim przez Jego Magnificencję Rektora PB prof. Lecha Dzienisa. Kolejne ślubowanie złożyły osoby, które w tym roku akademickim zostały słuchaczami studiów doktoranckich, a przedstawiciele studentów zagranicznych, którzy w tym roku studiować będą na naszej uczelni, odebrali indeksy.

W Politechnice Białostockiej studiuje ponad 14 tysięcy osób. Do zgromadzonych w Auli i przed monitorami komputerów zwrócił się Przewodniczący Samorządu Politechniki Białostockiej Paweł Juskiewicz. W imieniu społeczności doktorantów wystąpiła pani Aneta Sienkiewicz.

Wykład inauguracyjny pod intrygującym tytułem „*Sen o potędze czy Ciemność widzę?* W poszukiwaniu podlaskiej innowacyjności” wygłosił Dziekan Wydziału Zarządzania prof. Joanicjusz Nazarko. Na holu przed aulą można było obejrzeć także prezentacje osiągnięć tego Wydziału, który w tym roku obchodzi XX-lecie swojego istnienia.

Uroczystość uświetnił występ Chóru Politechniki Białostockiej pod dyрекcją prof. Wioletty Miłkowskiej.

Agnieszka Halicka

Podsumowanie rekrutacji na studia

Zakończyła się rekrutacja na studia rozpoczynające się od semestru zimowego roku akademickiego 2013/2014 w Politechnice Białostockiej. O przyjęcie w poczet studentów naszej Uczelni ubiegało się prawie 13 tys. kandydatów, z czego blisko 12 tys. na studia pierwszego stopnia i prawie 1 tys. na studia drugiego stopnia (rekrutacja na większość kierunków studiów II stopnia prowadzona będzie w lutym). O przyjęcie na studia stacjonarne ubiegało się prawie 11 tys. kandydatów. Z kolei na studia niestacjonarne o przyjęcie ubiegało się niemal 2 tys. kandydatów.

Nowością w tegorocznej ofercie edukacyjnej Politechniki Białostockiej była biotechnologia. To studia pierwszego stopnia, inżynierskie, prowadzone na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Biotechnologia cieszyła się zainteresowaniem wśród kandydatów, zarejestrowało się na nią aż 392 osoby. Drugą ważną zmianą w tegorocznej ofercie edukacyjnej Uczelni było przekształcenie kierunku logistyka ze studiów licencjackich w studia inżynierskie. Z 25 oferowanych przez Politechnikę Białostocką kierunków studiów stacjonarnych pierwszego stopnia największą popularnością wśród kandydatów cieszyły się:

- logistyka,
- budownictwo,
- gospodarka przestrzenna,
- zarządzanie i inżynieria produkcji,
- mechanika i budowa maszyn.

W sumie na pierwszy rok studiów pierwszego stopnia przyjęto 3266 osób, a na studia drugiego stopnia 575 osób (stan na 1 października 2013 roku).

Justyna Grodzka, Marta Sznajder, DSSiD

Podsumowanie rekrutacji na studia rozpoczynające się od semestru zimowego roku akademickiego 2013/2014

KIERUNEK STUDIÓW	STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
	STUDIA I STOPNIA		STUDIA II STOPNIA		STUDIA I STOPNIA		STUDIA II STOPNIA	
	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci
architektura i urbanistyka	244	113	–	–	7	0	–	–
architektura krajobrazu	81	33	–	–	11	0	2	0
architektura wnętrz	186	47	–	–	5	0	–	–
automatyka i robotyka	663	128	8	0	55	0	10	0
biotechnologia	392	67	–	–	23	0	–	–
budownictwo	799	188	–	–	159	109	142	114
edukacja techniczno – informatyczna	168	71	–	–	–	–	–	–
elektronika i telekomunikacja	412	124	–	–	22	0	3	0
elektrotechnika	457	128	–	–	89	49	48	41
energetyka	400	127	–	–	31	0	–	–
gospodarka przestrzenna	772	102	–	–	64	0	17	0
grafika	144	34	–	–	3	0	–	–
informatyka	651	247	17	0	87	69	16	11
inżynieria biomedyczna	436	112	–	–	24	0	–	–
inżynieria środowiska	544	156	–	–	75	46	60	49
leśnictwo	93	38	–	–	47	37	–	–
logistyka	1016	182	–	–	181	115	–	–
matematyka	138	46	–	–	5	0	–	–
mechanika i budowa maszyn	705	167	13	0	152	90	37	35
ochrona środowiska	221	60	–	–	15	0	11	–
politologia	113	49	–	–	1	0	–	–
technika rolnicza i leśna	182	77	–	–	–	–	–	–
turystyka i rekreacja	399	92	–	–	31	0	10	0
zarządzanie	633	181	271	215	57	0	147	110
zarządzanie i inżynieria produkcji	721	123	–	–	95	59	–	–
Suma	10570	2692	309	215	1239	574	503	360

Sprawozdanie z wyjazdu do USA w listopadzie 2013 r.

W listopadzie 2013 roku przedstawiciele Politechniki Białostockiej rektor prof. Lech Dzieńis i Janusz Zastocki prowadzili rozmowy z partnerami ze Stanów Zjednoczonych. Udało się pozyskać także kilka nowych kontaktów. Pierwsza część delegacji poświęcona była spotkaniom z przedstawicielami ośrodków akademickich z regionu Doliny Krzemowej i Teksasu, a druga współpracy z Polonią z Nowego Jorku. Poniżej przedstawiam relację z wyjazdu.

Poland-Silicon Valley Science and Technology Symposium – 6-9 listopada

Symposium, zorganizowane przez US-Polish Trade Council (USPTC), odbyło się w hotelu Farmont w San Francisco. Goście reprezentowali ponad 40 uniwersytetów i instytucji badawczych z Polski, uczestników programu TOP 500 Innovators odbywających staże na Uniwersytecie Stanforda i Berkeley, a także przedstawicieli lokalnych firm i organizacji. Wśród wybitnych gości byli przedstawiciele Konsulatu Generalnego w Los Angeles, dyrektor Biura Prezydenta Miasta w San Francisco Mark Chandler, członkini Parlamentu Europejskiego Jolanta Hübnier, prezydent Białegostoku Tadeusz Truskolaski, Przewodniczący Rady Miejskiej Białegostoku Włodzimierz Kusak oraz rektor Politechniki Białostockiej prof. Lech Dzieńis. Obecna była także p.o. dyrektor Białostockiego Parku Naukowo-Technologicznego Anna Daszuta-Zalewska. Podczas Poland-Silicon Valley Science and Technology Symposium dyskutowano o dostępności wody pitnej, zdrowym odżywianiu, medycynie i stosowanych w niej materiałach zaawansowanych technologicznie.

Zbigniew Nawrat, Gerardo Noriega i Kazimierz Witaszek zapoznali słuchaczy z przełomowymi wynalazkami dotyczącymi narzędzi ratunkowych oraz technologii i rozwiązań w systemach zrobotyzowanych w chirurgii. O stanie badań i technologiach związanych z komórkami macierzystymi mówił Andrzej Pawlak, wykładowca Stanford University.

Natomiast nowoczesne metody leczenia nowotworów zostały omówione przez Waldemara Priebe z Texas Medical Center w Houston. Marcin Kawalski Krzysztof Kulesza zaprezentowali wizję „medycyny przyszłości”.

Rektor Politechniki Białostockiej prof. Lech Dzieńis, Barbara Petersen i Oleg Demchuk zaprezentowali zagadnienia związane z nauką o żywności i żywieniu oraz nowoczesnymi rozwiązaniami gospodarczymi powiązanych z tą problematyką.

Wystąpienie prof. Lecha Dzieńisa dotyczyło wybranych metod oczyszczania ścieków z zakładów przemysłu spożywczego. Prezentacja wzbudziła zainteresowanie i ożywioną dyskusję, ponieważ dotyczyła zagrożeń związanych z odzyskiwaniem wody w czasach, kiedy jej zasoby ciągle się kurczą.

Kolejne wystąpienia skupiały się wokół modeli transferowych technologii zmieniających życie w Polsce, jak również zagadnień globalizacji rynków dla produktów półprzewodnikowych oraz rozwoju nowoczesnych urządzeń wspierających działania człowieka. Zaprezentowano także osiągnięcia wybitnego polskiego uczonego Jana Czocharalskiego.

Na szczególne wyróżnienie zasługują wystąpienia Janusza Bryzka, mówiącego o Fundacji Obfitości, Dominika Schmidta, o karierach w Dolinie Krzemowej, i Franklina Johnsona, który zapoznał obecnych z problematyką partnerstwa publiczno-prywatnego.

Podczas pierwszego dnia obrad Poland-Silicon Valley Science and Technology Symposium, podpisana została umowa o współpracy pomiędzy Polsko-Amerykańską Radą Współpracy (US-Polish Trade Council) z siedzibą w Palo

Uczestnicy Sympozjum, od prawej prof. Lech Dzieńis i dr Jolanta Koszelew z PB

Od lewej: Włodzimierz Kusak, Anna Daszuta-Zalewska, Tadeusz Truskolaski, Janusz Zastocki, Lech Dzieńis

Alto w Kalifornii, Polsko-Amerykańską Radą Współpracy z siedzibą w Katowicach a miastem Białystok.

Rolę moderatorów podczas Sympozjum pełnili: Piotr Moncarz, Jerzy Orkiszewski, Wanda Lopuch, Marek Żywno i Dominik Schmidt.

Spotkania podczas Sympozjum

Rektor prof. Lech Dzieńis i Janusz Zastocki podczas Sympozjum odbyli wiele spotkań, z których, ze względu na możliwości współpracy z Politechniką Białostocką, należy odnotować jako najważniejsze:

SPOTKANIE Z ROBERTEM NIZIOŁEM – PARTNEREM W FIRMIE „PENTON PARTNERS”

Firma Penton Partners podjęła współpracę z gigantem lotniczym Boeing, dla którego będzie produkować kontenery z materiałów kompozytowych do przewozów cargo. Rozważana jest produkcja kontenerów w Polsce oraz współpraca z Politechniką Białostocką w zakresie prac badawczych związanych z materiałami kompozytowymi.

Podczas spotkania wymieniono wstępne informacje dotyczące przyszłej kooperacji.

SPOTKANIE Z PROF. ANDRZEJEM PAWLAKIEM Z LAWRENCE TECHNOLOGICAL UNIVERSITY

Prof. Andrzej Pawlak jest specjalistą w dziedzinie innowacji technologicznych, komercjalizacji technologii oraz własności intelektualnej. Był wieloletnim pracownikiem naukowo-badawczym w firmach General Motors, Delphi oraz Hitachi. Na swoim koncie ma ponad sto opatentowanych technologii. Siedem z własnych patentów wdrożył do masowej produkcji, co przyniosło firmom General Motors & Delphi ponad 5 mld \$ dochodu. Podczas spotkania i rozmów zaprosiliśmy prof. Pawlaka do Politechniki Białostockiej z wykładem.

SPOTKANIE Z PROF. JANUSZEM SUPERNAKIEM Z SAN DIEGO STATE UNIVERSITY

Prof. Janusz Supernak jest profesorem na Wydziale Budownictwa, Inżynierii Środowiska na Uniwersytecie Stanowym w San Diego, zajmuje się głównie inżynierią transportu. Podczas spotkania przedstawiliśmy nasze uczelnie i rozmawialiśmy o możliwościach przyszłej współpracy.

Teksas, 10-13 listopada 2013 r. Spotkanie na University of Houston-Downtown i Texas A&M University

Na zaproszenie władz University of Houston-Downtown i Texas A&M University kilka dni spędziliśmy w Teksasie.

Wizyta w Teksasie związana była z pobytem na Sympozjum w Kalifornii. Najpierw przebywaliśmy w największym mieście stanu Teksas – Houston, które jest także czwartym pod względem wielkości miastem w Stanach Zjednoczonych i dużym ośrodkiem akademickim. W połowie XX wieku w Houston wybudowano Texas Medical Center, największą na świecie grupę obiektów – instytutów badawczych związanych z ochroną zdrowia, oraz NASA Johnson Space Center, w którym znajduje się Centrum Kontroli Lotów Kosmicznych.

Dzięki prof. Januszowi Grębowiczowi, który jest wykładowcą na Wydziale Chemii i Fizyki na University of Houston-Downtown (UHD) mieliśmy okazję zwiedzić kilka laboratoriów. Odbyły się także spotkania z rektorem tej uczelni dr. Williamem V. Flores. Podczas spotkania z profesorami, któremu przewodniczył dziekan Wydziału Biologii Akif Uzman, Janusz Zastocki zaprezentował Politechnikę Białostocką. W dyskusji, która wywiązała się po prezentacji, prof. Lech Dzieńis udzielił wyczerpujących informacji dotyczących perspektyw rozwoju Politechniki Białostockiej oraz możliwościami współpracy.

Obecny na spotkaniu prof. Philip Lyons zajmujący się problematyką ekologii, specjalność grzyby (fungi) zapytał o możliwość współpracy z Wydziałem Leśnym PB. Natomiast dr Mary Parker obszernie poinformowała o systemie finansowania studiów w UHD. Rozmowy o współpracy były kontynuowane podczas obiadu wydanego na naszą cześć przez dziekana Uzmana w jednej z restauracji Houstonu.

Prof. Lech Dzieńis na tle Golden Gate Bridge w San Francisco

Profesorowie: Janusz Grębowicz, Jim Mazurkiewicz i Lech Dzieńis na tle "The Texas A&M University"

Wystąpienie prof. Lecha Dzienisa

Od lewej: Barbara Petersen, Oleg Demchuk,
prof. Lech Dzienis

Następnego dnia wyjechaliśmy do College Station, położonego 90 mil na północ od Houston. Znajduje się tam główna siedziba Texas A&M University (TAMU). Jest to jedna z trzech największych uczelni w USA z olbrzymim, liczącym na 5 miliardów dolarów budżetem. W sumie na TAMU studiuje 100 tysięcy osób, a w College Station jest ich 58 tysięcy. Na terenie kampusu znajduje się stadion na ponad 100 tysięcy miejsc, służący drużynie bejsbolowej TAMU, zaliczanej do jednej z najlepszych w tej dyscyplinie sportu. Korpus Kadetów na TAMU, to największa placówka w USA kształcąca oficerów armii amerykańskiej.

Pierwsze spotkanie z prof. Jimem Mazurkiewiczem, który był naszym przewodnikiem po TAMU, odbyło się w typowej teksańskiej restauracji C&J BarBQue, gdzie była okazja spotkać prawdziwych kowbojów.

Podczas lunchu z prof. Jack Baldaufem, dziekanem odpowiedzialnym za badania naukowe na TAMU i prof. John'em Postonem, dyrektorem Instytutu Atomistyki mieliśmy okazję wymienić informacje o naszych uczelniach oraz porozmawiać o możliwościach nawiązania współpracy. Kolejnym punktem wizyty było spotkanie w Texas Forest Service, gdzie zaprezentowano jedyny w USA system kompleksowego monitorowania stanu Teksasu przed klęskami żywiołowymi. Z kolei spotkanie z pracownikami naukowymi AgriLife Research Bioenergy Program pozwoliło zapoznać się z projektami badawczymi prowadzonymi w tym instytucie. Z uwagi na powstający w Politechnice Białostockiej INNO-EKO-TECH zagadnienie alternatywnych źródeł energii może być platformą do nawiązania bliższych kontaktów.

Wizyta w National Center for Therapeutics Manufacturing (NCTM) pozwoliła nam poznać możliwości tworzenia i wykorzystania nowoczesnej aparatury i środków ratujących ludzkie życie. Dyrektor tej placówki dr Stephen Burrows wprowadził nas w interesujący świat aparatury, głównie do produkcji leków i szczepionek. Kolejnym etapem była krótka wizyta w Bibliotece Prezydenta Georga Busha oraz pamiątkowe zdjęcia w wiernie odtworzonej replce Gabinetu Ovalnego z Białego Domu i oryginalnym fotelem prezydenckim.

Na zakończenie wizyty w College Station, Jim Mazurkiewicz, którego przodkowie przed 130 laty wyemigrowali z terenów polskich, zaprosił nas na kolację do swojego domu. Była to kolejna okazja do spotkania z prof. Craigiem Nesslerem, dyrektorem Texas A&M AgriLife Research oraz prof. Mikiem Patem z Wydziału Mechanicznego TAMU.

Należy sądzić, że nasz pobyt w Teksasie będzie początkiem konkretnych działań, które doprowadzą do wspólnych przedsięwzięć, takich jak: wymiana studentów, profesorów, nauczanie poprzez Internet, czy też wspólna realizacja projektów.

Wizyta w Nowym Jorku 14-24 listopada 2013 r.

SPOTKANIE Z DR DOROTĄ ANDRAKA W NOWYM JORKU

22 listopada 2013 r. Janusz Zastocki spotkał się z dr Dorotą Andraką, przewodniczącą Centrali Polskich Szkół Deksztalczających w Kongresie Polonii Amerykańskiej. Tematem rozmów była możliwość promocji Politechniki Białostockiej podczas zaplanowanych na marzec 2014 r. w Nowym Jorku

Targów Edukacyjnych w Polskim Konsulacie. Zachęcenie polonijnej młodzieży do studiowania na Politechnice Białostockiej byłoby kolejnym krokiem w umiędzynaradawianiu uczelni, zwłaszcza że na Wschodnim Wybrzeżu USA mieszka duża grupa emigrantów, którzy mają przodków z Podlasia. Pani Dorota Andraka zadeklarowała pełną pomoc i współpracę dotyczącą współpracy i promocji Politechniki Białostockiej na terenie Stanów Zjednoczonych, a szczególnie w Nowym Jorku.

Janusz Zastocki

Pełnomocnik rektora ds. współpracy międzynarodowej na rynku Ameryki Północnej

Rektor PB w fotelu prezydenta USA Georga Busha

Uniwersytet z miasta fiordów i trolli

Sprawozdanie z wyjazdu do University of Bergen, Norwegia, 26 – 30 sierpnia 2013r.

Bergen, nazywane bramą do krainy fiordów, jest wyjątkowo malowniczo położone między fiordem a siedmioma zielonymi wzgórzami otaczającymi miasto ciasnym pierścieniem. To także główny port morski zachodniej Norwegii. Bergen zaprasza do korzystania z atrakcji typowo miejskich, jak i do wypoczynku pod gołym niebem. Posępne skały, żywa scena muzyczna i przyjemna, swobodna atmosfera czynią je bardzo popularnym miejscem. Bergen jest miastem opanowanym przez trolle. Są wszędzie: na straganach z pamiątkami, na placikach, w starej części miasta – Bryggen i na górze Floyen.

W kwietniu 2013 r. została podpisana umowa bilateralna w ramach programu LLP Erasmus pomiędzy Politechniką Białostocką a University of Bergen. Jest to pierwsza umowa naszej uczelni z norweską szkołą. Umowa dotyczy wymiany w ramach dziedziny Social Sciences i obejmuje wyjazdy studentów, nauczycieli akademickich oraz pracowników administracyjnych. W kwietniu podpisano również porozumienie o współpracy w ramach projektu Mobilność Studentów i Pracowników Uczelni Fundusz Stypendialny i Szkoleniowy. Jesteśmy drugą uczelnią w Polsce, która współpracuje z University of Bergen w ramach tego projektu. Dzięki temu porozumieniu studenci PB mogą otrzymać stypendium dwukrotnie wyższe, niż stypendium z Erasmus!

Głównym celem naszego wyjazdu było omówienie szczegółów przyszłej współpracy, zebranie informacji nt. norweskiego partnera i nawiązanie kontaktów z pracownikami w/w uczelni.

University of Bergen to jedna z największych w Norwegii państwowych uczelni wyższych. Została założona w 1946 roku, a obecnie studiuje tu ok. 14 tysięcy studentów. Położona jest w samym centrum Bergen. W jej skład wchodzi 6 wydziałów: Humanities, Social Sciences, Mathematics and Natural Sciences, Psychology, Law, Medicine and Dentistry oraz 60 kierunków i ośrodków badawczych. Częścią uczelni jest muzeum historii naturalnej – *University Museum of Bergen*. Prezentuje ono m.in. norweską faunę: szkielety, wyprzeżowane ssaki i gady. Na Wydziale Social Sciences, którego dotyczy nasza współpraca, studiuje ok. 3400 studentów, prowadzonych jest 20 programów na studiach licencjackich i 12 na studiach magisterskich.

Norwegowie przywiązują dużą wagę do terminowości i punktualności. Program wizyty został bardzo szczegółowo opracowany przed naszym przyjazdem. W ciągu 5 dni odbyliśmy szereg spotkań z kilkunastoma pracownikami różnych jednostek zajmującymi się wymianą międzynarodową. Bardzo ważny dla nas było spotkanie z panią Evą Svensson-Adviser and Coordinator of International Relations z Faculty of Social Sciences.

Podczas spotkań miałyśmy możliwość przedstawienia naszej uczelni, wymiany doświadczeń, poznania nowych metod i organizacji pracy.

Struktura organizacyjna jednostki zajmującej się wymianą międzynarodową w University of Bergen jest dużo bardziej skomplikowana niż na Politechnice Białostockiej. Centralne biuro (Centre for Information and Student Services) znajduje się w osobnym budynku, pracuje w nim kilkanaście osób zajmujących się studentami wyjeżdżającymi i przyjeżdżającymi. Poza tym, na każdym wydziale, oprócz koordynatorów, znajdują się doradcy zawodowi oferujący porady na temat doboru przedmiotów oraz studiów za granicą. Uczelnia kładzie duży nacisk na internacjonalizację. W tym roku przyjęto ok. 800 studentów zagranicznych w ramach różnych programów. Studentów wysyłanych za granicę jest aż trzykrotnie więcej. Tylko w ramach programu Erasmus

Faculty of Social Sciences – kierunki:
Administration and Organization Theory,
Comparative politics, Sociology, Anthro-
pology, Geography, Economics, Infor-
mation and Media studies

Od lewej: Marta Nawotczyńska, Eva Svensson,
Grethe Meling, Anne-Kathrin Thomassen,
Magdalena Opacka

Przedstawicielki PB z panem Helge Bjorlo przed Centre for Information and Student Services

uczelnia ma podpisanych 700 umów bilateralnych. Poza Europą University of Bergen współpracuje z krajami Ameryki Północnej, Afryki, Azji i Australii.

Uczelnia ma bogatą ofertę przedmiotową w języku angielskim na poziomie licencjackim i magisterskim. Aplikacja elektroniczna jest dostępna na stronie uczelni w dwóch okresach: od 15 marca do 15 maja oraz od 1 września do 15 października. Semestr zimowy rozpoczyna się tu już w połowie sierpnia, a letni na początku stycznia. Zakwaterowaniem zajmuje się organizacja studencka SIB. Miesięczny koszt zakwaterowania w międzynarodowym akademiku to 400 euro

Bardzo ciekawym pomysłem prowadzonym na University of Bergen jest projekt *TANDEM*, polegający na wzajemnej nauce języka przez studentów. Każdego roku w trzecim tygodniu stycznia uczelnia organizuje *International Week* dla studentów norweskich. W ramach imprezy organizowane są stoiska informacyjne uczelni partnerskich i odbywają się spotkania.

Zaplanowane cele wyjazdu zostały w pełni zrealizowane. Liczymy na owocną współpracę z University of Bergen. Mamy nadzieję, iż studenci Wydziału Zarządzania PB skorzystają z okazji wyjazdu do Norwegii. Bergen jest miastem bardzo przyjaznym dla studentów. Jedynym minusem mogą być wysokie koszty utrzymania.

Marta Nawotczyńska, Magdalena Opacka
Biuro ds. Współpracy Międzynarodowej PB

Obcokrajowcy uczyli się języka polskiego na Politechnice Białostockiej

Już po raz drugi specjaliści ze Studium Języków Obcych Politechniki Białostockiej zorganizowali intensywny kurs języka polskiego (Erasmus Intensive Language Courses – EILC). Kurs skierowany był do obcokrajowców, którzy w tym roku przyjechali na polskie uczelnie w ramach programu Erasmus.

W zajęciach uczestniczyło 32 studentów z Hiszpanii, Niemiec, Turcji, Czech, Portugalii, Estonii, Słowenii i Francji. Nauczyciele akademicki przeprowadzili 92 godzin zajęć, które obejmowały nie tylko naukę języka polskiego, ale także zagadnienia z socjologii, ekonomii, kultury i historii. W programie znalazły się także spacer po Białymstoku, wycieczka do Supraśla, Kruszynian i Poczopka, zajęcia rękodzielnicze i filmowe. Podczas warsztatów kulinarnych Erasmusi lepił pierogi, na warsztatach tanecznych poznawali poloneza, a w Muzeum Ikon w Supraślu uczyli się pisania ikon. Kurs rozpoczął się 26 sierpnia i trwał do 20 września, każdy uczestnik otrzymał certyfikat z oceną odpowiednią do poczynionych przez siebie postępów.

fot. P. Tadejko

A 31 października 2013 roku projekt Erasmus Intensive Language Courses prowadzony przez SJO PB zdobył nagrodę w konkursie EDUinspiracje 2013, zorganizowanym przez Fundację Rozwoju Systemu Edukacji.

Pierwsza edycja kursu odbyła się jesienią 2012 roku. Pomysłodawczyniami oraz koordynatorkami kursów intensywnych są wykładowczynie SJO PB Elżbieta Sieńko i Alina Jabłońska Domurat.

Agnieszka Halicka

Dr Jolanta Koszelew z Politechniki Białostockiej została brokerem innowacji.

19 września 2013 r. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego wręczyła nominacje 30 laureatom I edycji konkursu „Brokerzy Innowacji”. Na realizację tego programu resort nauki przeznaczył 6,5 mln zł.

Stoi przed Państwem trudne i ważne zadanie. Będziecie odpowiedzialni nie tylko za poprawę relacji nauki z biznesem, ale także za aktywizację kadry akademickiej w dziedzinach, które składają się na tzw. innowacyjność, czyli reagowanie na potrzeby przemysłu, zgłoszenia patentowe, zakładanie spółek celowych. Jestem przekonana, że dzięki Państwa kompetencjom i doświadczeniu sprostacie temu wyzwaniu – powiedziała minister Kudrycka podczas spotkania z laureatami. – To w dużej mierze od Państwa pracy zależy, czy na uczelniach powstaną warunki do optymalnego wykorzystania zwiększonych funduszy na badania i inwestycji w infrastrukturę badawczą – dodała minister Kudrycka.

30 wyłonionych w ramach pierwszej edycji brokerów innowacji będzie miało za zadanie m.in. inicjowanie procesów komercjalizacji wyników badań naukowych, zakładania spółek typu spin off oraz zawierania umów licencyjnych. Zajmą się nie tylko tworzeniem sieci kontaktów i organizacją spotkań przedsiębiorców z naukowcami, ale też przygotowywaniem wykazów projektów badawczych posiadających wysoki potencjał komercyjny.

Po raz kolejny Biuro Karier Politechniki Białostockiej zaprosiło studentów i absolwentów na Targi Pracy. Targi odbywały się w dniach 22-23 października 2013 r. i cieszyły się dużym zainteresowaniem.

Wydział Architektury z uprawnieniami do doktoryzowania

Z dniem 25 listopada 2013 roku Wydział Architektury Politechniki Białostockiej uzyskał prawa do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka. Uprawnienia te nadała wydziałowi Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

WA

Prof. Lena Kolarska-Bobińska na czele resortu nauki

3 grudnia prezydent Bronisław Komorowski powołał na stanowisko ministra nauki i szkolnictwa wyższego prof. Lenę Kolarską Bobińską. *Chcąc budować nowoczesne, mądre społeczeństwo i dynamicznie rozwijającą się gospodarkę, musimy postawić na naukę. To ona jest dziś najefektywniejszym motorem rozwoju społecznego i ekonomicznego – stwierdziła prof. Kolarska-Bobińska. Jak podkreśla, priorytetem jej działań będzie budowanie Polski innowacyjnej, taka chce być dzisiaj również Unia Europejska. Europa buduje Unię Innowacji, a Polska musi być jej ważną częścią. Musimy wzmocnić pozycję polskiej nauki i polskich uczelni w świecie i współpracę naszych centrów badawczych z zagranicznymi partnerami – zaznacza nowa minister. – To przesłanie jest szczególnie ważne dzisiaj, gdy Rada Unii Europejskiej zatwierdziła w Brukseli nowy program ramowy finansowania badań „Horyzont 2020” oraz program „Erasmus Plus”.*

Lena Kolarska-Bobińska jest profesorem socjologii. W latach 90. była dyrektorem Centrum Badania Opinii Społecznej, a następnie szefem Instytutu Spraw Publicznych. Doradzała prezydentom RP: Lechowi Wałęsie i Aleksandrowi Kwaśniewskiemu, a także pełnomocnikowi rządu do spraw negocjacji członkowskich z Unią Europejską. Do czasu objęcia funkcji ministra była posłanką do Parlamentu Europejskiego, w którym zasiadała w Komisji ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Petycji. Była także w grupie doradców unijnego komisarza ds. badań, innowacji i nauki. W swoim dorobku ma ponad 300 prac naukowych: książek, artykułów, opracowań i badań naukowych publikowanych w prasie polskiej i zagranicznej. Prof. Lena Kolarska-Bobińska zastąpiła prof. Barbarę Kudrycką, która przez 6 lat kierowała resortem nauki.

za: nauka.gov.pl

w skrócie...

fot. M. Rokicka

Wyróżnienie dla PB na targach Technicon Innowacje

Kolejny sukces Politechniki Białostockiej. Uczelnia otrzymała wyróżnienie za miniaturowy hydrogenerator energii elektrycznej. Urządzenie skonstruowane na Wydziale Mechanicznym doceniono na Targach Techniki Przemysłowej, Nauki i Innowacji Technicon Innowacje 2013.

Podczas imprezy wystawcy zaprezentowali blisko 100 wynalazków z różnych dziedzin nauki. Impreza ma charakter międzynarodowy.

Politechnika Białostocka otrzymała wyróżnienie za miniaturowy hydrogenerator energii elektrycznej w konkursie Innowacje 2013 targów Technicon Innowacje – 9. Targów Techniki Przemysłowej Nauki i Innowacji. Celem tej międzynarodowej imprezy wystawienniczej, która odbyła się w Gdańsku w dniach 24-25 października br., jest poszukiwanie i rozpowszechnianie innowacji w wielu dziedzinach, między innymi: automatyce, elektroenergetyce, elektronice, informatyce i telekomunikacji, inżynierii morskiej, medycynie, przemyśle chemicznym, robotyce czy transporcie.

Miniaturowy hydrogenerator energii elektrycznej stworzył zespół w składzie: prof. Roman Kaczyński – koordynator, mgr inż. Bogusław Hościło i mgr inż. Izabela Wilczewska.

Gratulujemy!

O europejskiej polityce energetycznej na Politechnice Białostockiej

6 września 2013 r. w Politechnice Białostockiej gościliśmy dyrektora Dyrekcji Generalnej ds. Energetyki i Transportu w Komisji Europejskiej Klausa-Dietera Borchardta.

Przestawiciel UE wraz z niemieckimi specjalistami w dziedzinie OZE w dniach 5-8 września br. odwiedził województwo podlaskie, żeby zapoznać się z planowanymi tu projektami energetycznymi oraz zachęcać do inwestowania w energię odnawialną. Ważnym punktem tej wizyty było spotkanie w Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB z udziałem władz województwa, samorządowców, przedsiębiorców podlaskich oraz naukowców z Politechniki Białostockiej. Spotkanie dedykowane było omówieniu założeń unijnej polityki energetycznej, wynikających z niej wyzwań dla województwa podlaskiego oraz roli Politechniki Białostockiej w promowaniu rozwiązań proekologicznych.

W swoim wystąpieniu szef DGE podkreślał znaczenie regionów w kształtowaniu rynku energetycznego. Przekonywał, że powinny mieć one własne strategie energetyczne, wyznaczające cele zgodne z potrzebami lokalnej społeczności i potencjałem regionu: „Chcemy, żeby udział energii odnawialnej był coraz większy. Z tego co się dowiedziałem w województwie podlaskim ważne jest rolnictwo, gospodarka mleczna. Dlatego dochodzimy do energii odnawialnej w formie biogazu, choć można wykorzystać też klasyczne źródła, jak wiatr czy słońce.” Za wzór stawał region Bawarii, w którym obserwuje się boom na inwestycje z wykorzystaniem technologii OZE, powstające z inicjatywy samych mieszkańców. Z doświadczeń Bawarczyków korzystają władze Podlasia i naukowcy z Politechniki Białostockiej. Za pośrednictwem niemieckiej fundacji Euronator, która od lat angażuje się w różne przedsięwzięcia proekologiczne, grupa samorządowców i pracowników PB oglądała tam m.in. samowystarczalne wioski energetyczne. Lutz Riebbe z fundacji Euronator przekonywał podczas spotkania: „Polityka zdecentralizowanego zaopatrzenia w energię może pomóc regionowi. Nie trzeba czekać, aż ktoś przyjdzie z zewnątrz i zainwestuje. Zróbcie to sami.”

Wizyta na terenie budowy centrum INNO-EKO-TECH

Marszałek Województwa Podlaskiego Jarosław Dworżański podkreślał, że tematy podnoszone przez niemieckich delegatów są zbieżne ze Strategią Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 w zakresie energetyki. Władze regionu chcą doprowadzić do wzrostu udziału energii odnawialnej w konsumpcji, do sytuacji, w której podlascy mieszkańcy i przedsiębiorcy staną się właścicielami i użytkownikami infrastruktury energetycznej. Taki kierunek będzie właśnie preferowany przy dzieleniu środków na inwestycje w OZE z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego w nowej perspektywie finansowej UE. Jak podaje portal Wrota Podlasia: *W programie Infrastruktura i Środowisko na OZE i efektywność energetyczną ma być przeznaczonych prawie 1,3 mld euro. Z kolei na ochronę środowiska i dostosowanie do zmian klimatycznych – 3,5 mld euro. A w Regionalnym Programie Operacyjnym Województwa Podlaskiego zadania te mają być wsparte kwotą 142 mln euro.*

Z tych funduszy ma zamiar skorzystać Politechnika Białostocka, która już kilka lat temu postawiła na tematy związane z OZE. Uczelnia ma odegrać istotną rolę ośrodka, z którego wypływać będzie wiedza i edukacja w dziedzinie ochrony środowiska i energii pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych. W latach 2013-2015 Politechnika zrealizuje trzy duże projekty ukierunkowane na edukację, dydaktykę i badania, których łączna wartość przekroczy 122 mln PLN. Są to:

- INNO-EKO-TECH „Innowacyjne centrum dydaktyczno-badawcze alternatywnych źródeł energii, budownictwa energooszczędnego i ochrony środowiska Politechniki Białostockiej”;
- projekt pn. „Badanie skuteczności aktywnych i pasywnych metod poprawy efektywności energetycznej infrastruktury z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii”;
- projekt pn. „Poprawa efektywności energetycznej infrastruktury Politechniki Białostockiej z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii”.

W spotkaniu w Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB udział wzięli: Marszałek Województwa Podlaskiego Jarosław Dworżański, dyrektor Departamentu Zarządzania RPO w UMWP Daniel Górski, prezes Zarządu Podlaskiej Fundacji Rozwoju Regionalnego Andrzej Parafiniuk, dyrektor Biura ds. Ochrony przyrody w Fundacji EuroNatur Lutz Ribbe, Michael Seiffert z Niemieckiego Centrum Badań Biomasy, Rektor Politechniki Białostockiej prof. Lech Dzieńis, Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. Roman Kaczyński, Prorektor ds. Nauki prof. Jan Dorosz, kierownik Katedry Ochrony i Kształtowania Środowiska WBiIS prof. Piotr Banaszuk, a także przedstawiciele instytucji skupionych w Północno-Wschodnim Kłastrze Ekoenergetycznym.

Monika Rokicka

Konferencja prasowa w CNK PB

Od lewej: Lutz Ribbe, Klaus-Dieter Borchardt

Spotkanie z przedstawicielami Kłastru Energetycznego

Sekretarz stanu USA sterował łożnikiem Hyperion

Sekretarz stanu USA John Kerry, podczas oficjalnej wizyty w Polsce, 5 listopada spotkał się ze studentami Politechniki Białostockiej, członkami drużyny łożnika marsjańskiego Hyperion oraz grupą młodych naukowców-uczestników programu MNiSW Top 500 Innovators.

Spotkanie z szefem amerykańskiej dyplomacji zakończyło się tuż po godzinie 12. John Kerry osobiście poprowadził łożnika i dopytywał naszych studentów o szczegóły konstrukcji i działania Hyperiona. „Kerry sam sterował łożnikiem i dobrze mu poszło” napisał dr inż. Kazimierz Dzierżek z Wydziału Mechanicznego PB.

Zbudowany przez studentów Politechniki Białostockiej łożnik marsjański Hyperion w czerwcu tego roku zwyciężył w prestiżowych, międzynarodowych zawodach University Rover Challenge w USA. Swoich rywali pokonał w wielkim stylu, zdobywając 493 na 500 możliwych punktów i ustanawiając najlepszy wynik w historii tych zawodów. Budowa oraz udział drużyny Hyperion w zawodach URC wsparł resort nauki w ramach programu „Generacja Przyszłości”.

AH

Sekretarz John Kerry, drużyna łożnika Hyperion
oraz dr inż. Kazimierz Dzierżek,
fot. dzięki uprzejmości Ambasady USA w Polsce

Ambasador USA na PB

13 listopada 2013 r. Ambasador Stanów Zjednoczonych w Polsce Stephen Mull odwiedził Politechnikę Białostocką. Wizyta Ambasadora miała przebieg dwuetapowy: najpierw spotkał się z władzami Uczelni, a następnie w auli Centrum Nowoczesnego Kształcenia wystąpił z krótkim wykładem pt. *Building a Culture of Innovation in Poland*. Wykład cieszył się ogromnym powodzeniem, aulę w CNK wypełnili studenci i pracownicy Politechniki Białostockiej.

W swoim wystąpieniu Stephen Mull zachęcał młodych ludzi, aby w okresie studiów brali udział w polskich i zagranicznych programach stażowych, angażowali się w działania na rzecz społeczności lokalnych, szkolili w zakresie biznesu i startowali w konkursach. Ambasador podkreślał wartość pracy zespołowej (jako przykład takiej pracy podał drużynę łożnika marsjańskiego Hyperion) i umiejętność traktowania porażki jako źródła wiedzy.

Na zakończenie słuchacze mogli zadawać Ambasadorowi pytania. Prof. Jończyk Nazarko wskazał brak wzajemnej uznawalności tytułów i stopni naukowych jako problem, nad którym należy się pochylić, a Michał Grześ z drużyny łożnika marsjańskiego Hyperion zapytał o możliwość odbycia stażu w NASA.

Relację z wizyty można obejrzeć na stronie Platon TV (<http://biaman.tv.pionier.net.pl/>).

AH

Powołanie IEEE Poland Section Technology Management Council Chapter

Władze IEEE, największego międzynarodowego stowarzyszenia zawodowego o zasięgu globalnym, zaakceptowały powołanie polskiego oddziału IEEE Technology Management Council. Inicjatorami powołania oddziału była grupa pracowników Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej. Pierwszym przewodniczącym (Chapter Chair) IEEE Poland Section Technology Management Council Chapter został prof. Joanicjusz Nazarko, Dziekan Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej.

IEEE – (*The Institute of Electrical and Electronic Engineers*, popularnie zwana „Eye-triple-E”) jest największą organizacją profesjonalną na świecie. Zrzesza ponad 360 tysięcy członków w 175 krajach. Członkowie organizacji zrzeszeni są w *Societies* lub *Technical Councils* czyli podstowarzyszeniach/grupach tematycznych związanych ze specjalnościami. Do tej pory powołano 37 specjalistycznych *Societies* pokrywających wachlarz dziedzin elektrotechnologii i technologii informacyjnych. W poszczególnych państwach istnieją Sekcje Krajowe, np. Polska Sekcja IEEE działa pod przewodnictwem prof. Macieja Ogorzałka. W ramach sekcji krajowych poszczególne *Societies* organizują się w tzw. *chapters* oraz *students branches*.

Więcej informacji na temat IEEE Technology Management Council: <http://ieee-tmc.org/>

WZ

Pierwsze Posiedzenie Konwentu Politechniki Białostockiej

Konwent Politechniki Białostockiej jest stowarzyszeniem zrzeszającym przedstawicieli władz wojewódzkich, samorządowych, renomowanych przedsiębiorstw i organizacji pro-biznesowych współpracujących z Politechniką Białostocką deklarujących wsparcie merytoryczne w zakresie dydaktycznego i naukowego rozwoju Uczelni. Konwent stanowi forum wymiany myśli i doświadczeń, powołany został Uchwałą Senatu Politechniki Białostockiej nr 104/VIII/XIV/2013 r. z dn. 28 lutego 2013r.

22 listopada 2013 r. w Auli Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB odbyło się pierwsze Posiedzenie Konwentu Politechniki Białostockiej. W posiedzeniu udział wzięli Rektor PB prof. Lech Dzienis, Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy PB prof. Roman Kaczyński, Wojewoda Podlaski Maciej Żywno, przedstawiciele firm, jak również reprezentanci stowarzyszeń i organizacji pracodawców oraz organizacji samorządu gospodarczego.

Uczestnicy posiedzenia wysłuchali wystąpienia prof. Lecha Dzienisa pt. *Strategia Rozwoju Politechniki Białostockiej w XIV kadencji 2012-2016*, wystąpienia prof. Romana Kaczyńskiego, pt. *Inicjowanie współpracy B+R na potrzeby rozwoju woj. podlaskiego i Politechniki Białostockiej* i wzięli udział w dyskusji. Zgodnie z postanowieniem Regulaminu, funkcję Przewodniczącego sprawuje Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. Roman Kaczyński. Po przeprowadzeniu głosowania, Prezydium zostało uzupełnione o Wiceprzewodniczącego w osobie Pana Janusza Kaźmierowskiego – Wiceprezesa firmy METALFACH Sp. z o.o. Wybór Sekretarza Konwentu PB dokonany zostanie na kolejnym posiedzeniu.

Agnieszka Halicka

Początkujący i doświadczeni – o dwóch konkursach budowlanych

17 października w auli NOT zgromadzili się przedsiębiorcy budowlani, inwestorzy, przedstawiciele urzędów i instytucji, a także absolwenci Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej. Tego dnia odbyła się gala, podczas której poznaliśmy laureatów dwóch ważnych przedsięwzięć: konkursu *Budowa roku 2011-2012 w regionie Północno-Wschodnim* oraz *Konkursu na Najlepsze Prace Dyplomowe Absolwentów Studiów Wyższych Kierunków: Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska*.

Efekty działań architektów, inwestorów, projektantów i przede wszystkim firm budowlanych oceniał Sąd Konkursowy *Budowy roku 2011-2012 w regionie Północno-Wschodnim*. Konkurs ten już po raz 18. zorganizował białostocki oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, który do współpracy zaprosił Podlaski Urząd Wojewódzki, Urząd Miejski w Białymstoku, Politechnikę Białostocką, Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego, Okręgowy Inspektorat Pracy w Białymstoku, Podlaską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa oraz Urząd Dozoru Technicznego o/Białystok. Do finału konkursu kapituła zakwalifikowała 10 obiektów zrealizowanych przez 7 firm.

Lista laureatów

Grand Prix i Złotą Statuetkę zdobyła Opera i Filharmonia Podlaska – Europejskie Centrum Sztuki w Białymstoku, ul. Odeska 2 (II etap – stan wykończeniowy), którego głównym wykonawcą był UNIBEP S.A. *Nowoczesność przestrzeni OiFP – ECS połączona z atmosferą klasycznej opery gwarantuje wysoką jakość wszystkich projektów, przedsięwzięć i produkcji* – podsumowała obiekt kapituła Konkursu. Piotr Kołodko z UNIBEP S.A. podsumował: *Grand Prix, które otrzymaliśmy jest dla nas szczególnym wyróżnieniem i szczególną satysfakcją z dwóch powodów: jest to realizacja o znaczącej randze kulturowej dla całego miasta Białegostoku i regionu, ponadto jesteśmy usatysfakcjonowani, że ta realizacja jest w sercu Podlasia, skąd się wywodzimy*.

Złotą statuetkę nagrodzono inwestycje:

- Budynek mieszkalny wielorodzinny z usługami i garażami w podpiwniczeniu w Białymstoku, ul. Kręta 2, generalny wykonawca: Eko-SYSTEM Consulting sp. z o.o.

Laureaci konkursu Budowa Roku

- Centrum Badawczo-Rozwojowe Nowych Technologii Zasilania Silników Pojazdów Mechanicznych w Białymstoku, ul. 27 Lipca 64, generalny wykonawca: MARK-BUD sp. z o.o.,
- Sala gimnastyczna z zapleczem przy Zespole Szkół nr 4 w Białymstoku, ul. Dojlidy Górne 48, generalny wykonawca: ANATEX,
- Rozbudowa ratusza w Ciechanowie (II etap), Plac Jana Pawła II 6, generalny wykonawca: ANATEX,
- Przebudowa budynku usługowo-biurowego w Białymstoku, ul. Brukowa 28, generalny wykonawca: ASKO Budownictwo sp. zo.o.,
Srebrną statuetką nagrodzono inwestycje:
- Budynek mieszkalny z usługami, z garażami w kondygnacji podziemnej w Białymstoku ul. gen Andersa, generalny wykonawca: Kombinat Budowlany sp. z o.o.,
- Budynek Urzędu Miejskiego w Białymstoku – Departament Obsługi Mieszkańców, ul. Branickiego 3/5, generalny wykonawca: ANATEX,
Brązową statuetką nagrodzono inwestycje:
- Słoneczna Pierzeja – budynek mieszkalny wielorodzinny z garażem podziemnym przy ul. Skorupskiej 25 w Białymstoku, generalny wykonawca: ASKO S.A.,
- Budynek mieszkalny wielorodzinny z parkingiem podziemnym i miejscami parkingowymi w poziomie terenu w Białymstoku, ul. Ślusarka 18, generalny wykonawca: JAZ-BUD sp. z o.o.

W drugiej części uroczystości ogłoszono wyniki 19. edycji *Konkursu na Najlepsze Prace Dyplomowe Absolwentów Studiów Wyższych Kierunków: Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska*. Konkurs ten zorganizował PZITB o/Białystok we współpracy z WBiIS PB. Przewodniczącą Komisji Konkursowej była dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska prof. Józefa Wiater. W słowie wstępnym w publikacji prezentującej Laureatów, napisała: *Poziom prac dyplomowych, wykonywanych na naszym Wydziale co roku jest wyższy, co sprawia pewną trudność kogo wybrać i kogo nagrodzić. Uzyskana nagroda czy wyróżnienie w sensie materialnym niewiele znaczy, ale w sensie prestiżu bardzo wiele, zarówno dla studenta jak i promotora*. Ogromną pracę wykonali członkowie komisji, którzy wyłonili aż 74 prace spełniające wymogi Konkursu. Należy podkreślić, że pracowali oni całkowicie społecznie. Zastępczyniami Przewodniczącej Komisji Konkursowej ds. kierunku Budownictwo była dr inż. Barbara Sadowska-Buraczewska, a ds. kierunku Inżynierii i Ochrona Środowiska – dr inż. Iwona Skoczko.

Nagrodzone prace magisterskie absolwentów kierunku BUDOWNICTWO w roku akademickim 2011/2012

Terminal pasażerski portu lotniczego, autor: mgr inż. Krzysztof Kwiatkowski, promotor: dr inż. Mariusz Gnatowski

Projekt konstrukcji kościoła z wieżą dzwonnicy wg istniejącego projektu koncepcji architektonicznej, autor: mgr inż. Tomasz Moczulski, promotor: dr inż. Miłkołaj Malesza

Eksperymentalne badania doraźne belek w skali półtechnicznej z zastosowaniem kruszywa z recyklingu, autor: mgr inż. Piotr Rutkowski, promotor: dr inż. Barbara Sadowska-Buraczewska,

Autorzy i promotorzy
najlepszych prac dyplomowych

Hala widowiskowo-sportowa z przekryciem powłokowym o podstawie kwadratowej, autor: mgr inż. Grzegorz Szczepański, promotor: dr inż. Mariusz Gnatowski
Nagrodzone prace inżynierskie absolwentów kierunku BUDOWNICTWO w roku akademickim 2011/2012

Projekt żelbetowego zbiornika prostopadłościennego na ciecz, autor: inż. Zbigniew Kutasewicz, promotor: dr inż. Jolanta Anna Prusiel,

Projekt deskowania stropu tunelu kolejowego pod Południową Obwodnicą Warszawy, autor: inż. Karolina Matusiewicz, promotor: dr hab. inż. Zygmunt Orłowski, prof. PB,

Projekt konstrukcji żelbetowej kładki dla pieszych, autor: inż. Łukasz Tetiorka, promotor: Mikołaj Malesza.

Nagrodzone prace magisterskie absolwentów kierunku INŻYNIERIA i OCHRONA ŚRODOWISKA w roku akademickim 2011/2012

Analiza techniczno-ekonomiczna zastosowania kolektorów słonecznych jako wspomagające, niekonwencjonalne źródło ciepła w różnych układach technologicznych, autor: mgr inż. Szczepan Antuszewski, promotor: dr inż. Grzegorz Woroniak,

Analiza techniczno-ekonomiczna zastosowania pomp ciepła w celu zabezpieczenia potrzeb cieplnych w budynku wielorodzinnym, autor: mgr inż. Aneta Pełszyńska, promotor: dr inż. Joanna Piotrowska-Woroniak,

Analiza ekonomiczna wariantów stacji oczyszczania wody w zakładach przemysłowych, autor: mgr inż. Anna Chrzanowska, promotor: dr inż. Iwona Skoczko.

Nagrodzone prace inżynierskie absolwentów kierunku INŻYNIERIA i OCHRONA ŚRODOWISKA w roku akademickim 2011/2012

Analiza techniczno-ekonomiczna sposobu ogrzewania budynku pensjonatu z salą bankietową w Goniądzu, autor: inż. Marta Siemiończyk, promotor: dr inż. Dorota Anna Krawczyk.

Projekt wykonawczy wewnętrznej instalacji CO w budynku mieszkalnym wielorodzinnym przy ul. Ossowskiego w Warszawie, autor: inż. Joanna Zagórska, promotor: dr inż. Dorota Anna Krawczyk.

Wszystkim nagrodzonym i ich promotorom serdecznie gratulujemy!

Pełna lista laureatów oraz opis nagrodzonych prac znajduje się w publikacji pt. Konkurs na Najlepsze Prace Dyplomowe Absolwentów Studiów Wyższych Kierunków: Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska.

Agnieszka Halicka

Doktorant Wydziału Elektrycznego PB wyróżniony na Międzynarodowych Warsztatach Doktoranckich OWD 2013

W dniach 19-22 października w Wiśle odbyły się XV Międzynarodowe Warsztaty Doktoranckie. Seminarium, jak co roku, zgromadziło wielu młodych naukowców z różnych krajów (m.in. Polski, Węgier, Ukrainy, Hiszpanii, Egiptu, Czech, Słowacji), prezentujących swoje osiągnięcia związane z realizacją rozpraw doktorskich z zakresu elektrotechniki, elektroniki, informatyki, telekomunikacji i mechatroniki.

Na zakończenie warsztatów wręczono nagrody za najlepsze referaty wygłoszone podczas seminarium. Spośród ponad 100 prac, jedną z głównych nagród Grand Prix wyróżniono referat doktoranta Wydziału Elektrycznego mgr inż. Rafała Grodzkiego pt. „A New Predictive DTC Strategy for a DC/AC Inverter-fed Permanent Magnet Synchronous Machine”. Nagrodę ufundowało Niemieckie Towarzystwo Mechatroniki (DGM – Deutsche Gesellschaft für Mechatronik).

Mgr inż. Rafał Grodzki jest doktorantem, a od 2012 roku także pracownikiem Katedry Energoelektroniki i Napędów Elektrycznych na Wydziale Elektrycznym. W swojej pracy naukowej zajmuje się nowoczesnymi algorytmami sterowania trójfazowych przekształtników energoelektronicznych.

Gratulujemy!

WE

Od 64 lat kształcimy kadry inżynierskie

Przelom listopada i grudnia to czas niezwykły w kalendarzu naszej Uczelni. 1 grudnia 1949 roku Ministerstwo Oświaty wydało pismo zezwalające Nauczelniej Organizacji Technicznej na założenie i prowadzenie Prywatnej Wieczorowej Szkoły Wieczorowej, z której wywodzi się dzisiejsza Politechnika Białostocka. W tym roku Święto obchodziliśmy 29 listopada. Główne uroczystości odbyły się w Auli Dużej przy Wydziale Elektrycznym, wzięli w nich udział członkowie senatu XIV kadencji, studenci i pracownicy Uczelni, promotorzy rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, przedstawiciele mediów i przyjaciele Uczelni.

Święto to znakomita okazja do wręczenia odznaczeń, promocji doktorskich i przedstawienia najlepszych studentów Uczelni. W tym roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Złote, Srebrne i Brązowe Medale za Długoletnią Służbę aż 75 pracownikom Politechniki Białostockiej, a Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego odznaczyła 22 osoby Medalami Edukacji Narodowej. Laurami tymi odznaczył wicewojewoda podlaski Wojciech Dzierzgowski. Senat Politechniki Białostockiej nadał odznaki Zasłużony dla Politechniki Białostockiej 12 pracownikom Uczelni. Wręczył je Rektor.

Odznaczeni Medalem Złotym za Długoletnią Służbę

Pani Barbara Błachno
Pani Barbara Boniszewska
Pan Andrzej Chwalibóg
Pan Jakub Dawidziuk
Pan Leon Demianiuk
Pan Władysław Gardziejczyk
Pani Małgorzata Glinicka
Pani Małgorzata Grądzka-Dahlke
Pan Andrzej Gryczko
Pan Stanisław Jałbrzykowski
Pan Anatoli Kalicki
Pan Włodzimierz Kwiatkowski
Pani Anna Linowska
Pan Arkadiusz Łukjaniuk

Pan Wacław Malinowski
Pani Elżbieta Mickiewicz
Pan Krzysztof Nytko
Pan Walenty Owieczko
Pan Stanisław Piątkowski
Pan Wiesław Popławski
Pan Mirosław Sawicki
Pan Franciszek Sikorski
Pani Elżbieta Skorbiłowicz
Pani Danuta Sosnowska
śp. Pan Andrzej Sowa
Pan Jarosław Werdoni
Pan Kazimierz Żarnowski
Pani Bożenna Żukowska

Odznaczenia Medalem Złotym
za Długoletnią Służbę

Odznaczenia Medalem Srebrnym
za Długoletnią Służbę, fot. P. Tadejko

Odznaczeni Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę

Pani Urszula Dybko	Pani Anna Oleksiuk
Pani Elżbieta Gołąbeska	Pani Maria Orzechowska
Pan Antoni Ilendo	Pan Aleksander Owerzczuk
Pani Zofia Kołoszko-Chomentowska	Pani Elżbieta Skorupska
Pani Agnieszka Kosińska	Pani Joanna Szczukowska
Pani Grażyna Łaska	Pani Zofia Tyszkiewicz
Pan Ryszard Mazurek	Pani Irena Werdoni
Pani Urszula Miłkowska	Pan Zdzisław Zieliński
Pani Elżbieta Oblaciewicz	

Odznaczeni Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę

Pani Anna Bagieńska	Pan Tomasz Nosal
Pan Cezary Bołdak	Pani Joanna Onisko
Pani Teodora Dimitrova-Grekow	Pani Edyta Pawluczuk
Pani Ewa Glińska	Pani Agnieszka Piekutowska
Pani Joanna Grabarska	Pan Dariusz Płoński
Pani Małgorzata Jeglińska-Krupa	Pan Tomasz Sienkiewicz
Pan Rafał Kociszewski	Pani Izabela Stankiewicz
Pani Agnieszka Konopelko	Pani Anna Tomaszuk
Pani Katarzyna Krot	Pan Marcin Walejewski
Pani Mirosława Laszuk	Pani Monika Walicka
Pan Jacek Leszczyński	Pan Wojciech Wojtkowski
Pani Agata Lulewicz-Sas	Pan Piotr Zalewski
Pani Agnieszka Malinowska	Pan Robert Ziółkowski
Pani Magdalena Markowska	Pan Romuald Ziółkowski
Pan Ireneusz Mrozek	

Odznaczeni Medalem Edukacji Narodowej

Pani Halina Chomutowska	Pan Szczepan Piszczatowski
Pani Joanna Ejdys	Pan Mikołaj Plewa
Pan Lech Grodzki	Pan Zbigniew Prajs
Pan Piotr Grzeszczuk	Pani Sylwia Saczyńska-Sokół
Pani Katarzyna Halicka	Pani Anna Siemieniuk
Pani Joanna Jończyk	Pani Iwona Skoczko
Pani Monika Kalinowska	Pan Jarosław Stepaniuk
Pan Janusz Krentowski	Pan Mirosław Świercz
Pan Wiesław Matwiejczuk	Pani Renata Świsłocka
Pani Wioletta Omelianiuk	Pani Izabela Tałałaj
Pani Janina Piekutin	Pan Wiesław Urban

Odznaki Zasłużony dla Politechniki Białostockiej otrzymali:

Pan Kazimierz Cywiński	Pani Krystyna Przybysz
Pan Maciej Dobrzyński	Pan Mirosław Sawicki
Pan Stefan Ignatiuk	Pani Nina Stelmaszuk
Pan Paweł Lindstedt	Pani Zofia Tomczonek
Pan Jerzy Pogorzelski	Pan Rościsław Tribiło
Pan Bazyli Poskrobko	Pan Kazimierz Trzęsicki

Wręczenie odznak Zasłużony
dla Politechniki Białostockiej, fot. P. Tadejko

W 2013 roku Prezydent RP nadał nominacje profesorskie prof. Wioletcie Miłkowskiej – dyrektor Chóru Politechniki Białostockiej oraz prof. Piotrowi Grzeszczukowi z Wydziału Informatyki. W imieniu społeczności akademickiej Politechniki Białostockiej gratulacje nowym Profesorom złożył Rektor prof. Lech Dzieńis. Odbyły się także promocje habilitacyjne i doktorskie. Podczas tej ceremonii doktorzy i doktorzy habilitowani przedstawiani są uczelnianej społeczności, składają ślubowanie, odbierają dyplomy i gratulacje. W ciągu ostatniego roku 4 pracowników Uczelni obroniło rozprawy habilitacyjne przed Radami Wydziałów Politechniki Białostockiej, a 7 osób stopnie te uzyskało w innych jednostkach naukowych. I tak, Rada Wydziału Elektrycznego nadała stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika: dr. inż. Bogusławowi Butryle, dr. inż. Zbigniewowi Leonowiczowi i dr. inż. Maciejowi Zajkowskiemu, a Rada Wydziału Mechanicznego nadała stopień doktora habilitowanego dr. inż. Zbigniewowi Kamińskiemu. Do grona doktorów habilitowanych Politechniki Białostockiej dołączyli także dr hab. inż. arch. Bartosz Jarema Czarnecki (WA), dr hab. inż. Katarzyna Ignatowicz, dr hab. inż. Mariusz Adamski oraz dr hab. inż. Cezary Pieńkowski (WBiIS), dr hab. Agnieszka Dardzińska-Głębocka, dr hab. inż. Szczepan Piszczatowski (WM) oraz dr hab. Barbara Mazur (WZ). Podczas ostatniego roku 15 osób obroniło rozprawy doktorskie i uzyskało stopień naukowy doktora przed Radami Wydziałów Politechniki Białostockiej.

Osoby, którym stopnie doktora nadała Rada Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska:

dr inż. Ewa Daniszewska

dr inż. Marek Patakiewicz

dr inż. Joanna Gwoździej-Mazur

Osoby, którym stopnie doktora nadała Rada Wydziału Elektrycznego:

dr inż. Adam Idźkowski

dr inż. Wojciech Mazerski

Osoby, którym stopnie doktora nadała Rada Wydziału Informatyki:

dr inż. Krzysztof Jurczuk

dr inż. Marcin Michał Mironczuk

dr inż. Jerzy Krawczuk

dr inż. Grzegorz Rubin

Osoby, którym stopnie doktora nadała Rada Wydziału Mechanicznego:

dr inż. Adam Bajkowski

dr inż. Piotr Grześ

dr inż. Andrzej Borawski

dr inż. Dariusz Jabłoński

dr inż. Piotr Deptuła

dr inż. Mirosław Kondratiuk

Ponadto 5. Pracowników Politechniki Białostockiej otrzymało stopień doktora na mocy uchwał innych jednostek. Są to: dr Adam Bronikowski i dr inż. arch. Magdalena Sulima z WA, dr inż. Krystyna Rauba z WBiIS, dr inż. Piotr Deptuła, dr inż. Piotr Grześ, dr inż. Mirosław Kondratiuk z WM oraz dr Katarzyna Kuźmich z WZ.

Odnaczenia Medalem Złotym
za Długoletnią Służbę, fot. M. Kolosa/SAF

Doktorzy Politechniki Białostockiej, fot. P. Tadejko

Chór PB pod dyрекcją prof. W. Miłkowskiej,
fot. P. Tadejko

Pożegnaliśmy pracowników, którzy w 2013 roku zakończyli pracę na Politechnice Białostockiej i przeszli na emeryturę. Rektor wręczył Im podziękowanie i okolicznościowe statuetki. W tej grupie znaleźli się:

mgr inż. Andrzej Chwalibóg
dr hab. inż. Michał Czech
dr hab. Janusz Debis
Jolanta Gilewska
mgr Jerzy Hermanowicz
mgr inż. Bogusława Hozakowska
inż. Jerzy Huzarski
Alicja Jaworowska
inż. Janina Jełmak
Józef Kowalczyk
dr Zdzisław Lasocki
dr hab. Tadeusz Łukaszewicz
dr Ewa Małyszko

dr Alicja Niewińska-Wais
dr Luba Nikolska
Krystyna Polińska
mgr Barbara Rogalska-Rożek
mgr inż. Andrzej Sajczyk
mgr inż. Anna Samojluk
inż. Mirosław Sawicki
Elżbieta Sorko
mgr inż. Nina Stelmaszuk
dr Grażyna Strutyńska
Bronisława Suchocka
inż. Bożenna Żukowska

Poznaliśmy także wyniki Konkursu na Najlepszego Studenta Politechniki Białostockiej w roku akademickim 2012/2013. Z każdego wydziału wyłoniono jednego laureata, a podstawowym kryterium brany pod uwagę w Konkursie była średnia ocen. W szczególnych przypadkach uwzględnione zostały także dodatkowe osiągnięcia naukowe: publikacje, referaty czy nagrody w konkursach naukowych. Najwyższą średnią – 5,0 i 6 punktów za osiągnięcia dodatkowe uzyskał pan Sławomir Romaniuk z Wydziału Mechanicznego, równie wysoką średnią uzyskała pani Małgorzata Mitura z Wydziału Zarządzania, która otrzymała 1 punkt za osiągnięcia dodatkowe. Kolejne miejsca zajęli: pan Grzegorz Raciborski z Wydziału Informatyki (średnia 4,98), pani Monika Kolendo z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska (średnia 4,97 i 2 punkty), pani Agnieszka Backiel z Wydziału Architektury (4,94 i 2 punkty), pan Kamil Borawski z Wydziału Elektrycznego (średnia 4,87) i pani Justyna Ostrowska z Zamiejscowego Wydziału Leśnego (średnia 4,73). Rozstrzygnięty został także Konkurs na Najlepszego Doktoranta Politechniki Białostockiej w Roku 2012/2013. Z każdej dyscypliny naukowej wyłoniono jednego laureata, a podstawowym kryterium konkursu była liczba punktów przyznanych za osiągnięcia naukowe. Laureatami Konkursu zostali: w dyscyplinie budownictwo pani Monika Mackiewicz, w dyscyplinie inżynieria środowiska pani Aneta Sienkiewicz, w dyscyplinie elektrotechnika pan Adam Krupa, w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn pan Karol Golak, a w dyscyplinie mechanika pan Piotr Grześ.

Obchody Świąta swoim występm uświetnił Chór Politechniki Białostockiej pod dyr. prof. Wioletty Miłkowskiej.

Najlepsi studenci Politechniki Białostockiej,
fot. P. Tadejko

Agnieszka Halicka

Architektura krajobrazu w Białymstoku

Aktywność ludzka spełnia się w spotkaniu. Dobrze zarządzane miasta służą spotkaniom, wymianie informacji i komunikowaniu się ludzi.

Początków architektury krajobrazu należy szukać w starożytności. Ludzie zawsze zajmowali się organizowaniem i kształtowaniem swojego najbliższego otoczenia. Roślinność, woda, geograficzne położenie oraz różnorodność architektury na przestrzeni wieków, tworzyły życiową przestrzeń człowieka. Wielki wpływ miały również uwarunkowania naturalne, takie jak: klimat, gleba, rzeźba terenu, miejscowa flora, materiały budowlane, potrzeby społeczne i kultura regionu. Świątynie, gimnazja, stadiony szczyciły się publicznymi ogrodami i gajami. Prywatne domy i wille posiadały ogrody aranżowane w atriach w połączeniu z małą architekturą i rzeźbą. Średniowiecze nie zrezygnowało z upraw roślin funkcjonalnych i dekoracyjnych: zioła, warzywa, kwiaty oglądane były z wirydarzy i okien klasztornych. Pod murami zamków i miast powstawały łąki, stawy, aleje drzew.

Renesans i barok zachowują dominantę architektury, przyporządkowując geometryczne i osiowe komponowanie ogrodów zasadom złotego podziału. Przyjmują one funkcje użytkowe, dekoracyjne, kameralne, bogato zdobione rzeźbą i małą architekturą. Powstają labirynty, szpalery, boskiety, partery ogrodowe z formowaną zielenią, wypełnianą barwnymi kwiecistymi dywanami. Kanały wodne, pawilony, murki oporowe, punkty widokowe różnicują poziom terenu na dużej przestrzeni, uzupełnianej często dodatkowo rzeźbami i fontannami, czyniąc ją kontrastową i ekspresyjną.

Wiek XIX wkracza w erę przemysłową. Powstające fabryki napędzały gwałtowny wzrost organizmów miejskich, przyczyniając się do wzrostu gęstości zaludnienia. Ciasnota, brak infrastruktury i higieny, problemy z usuwaniem nieczystości w ówczesnych metropoliach, ogromna umieralność, powodowana systematycznie wybuchającymi epidemiami, pustoszyła głównie miasta. Transport oparty na sile pociągowej konia dawał się we znaki. Prognozy futurologiczne z przełomu wieków przewidywały pokrycie Londynu w połowie XX wieku ponad dwumetrową warstwą końskiego łajna. W Nowym Jorku w 1900 roku 100 tysięcy koni, niezbędnych do obsługi miasta, wytwarzało 2,5 mln funtów odchodów dziennie. W wielu miejscach tej metropolii zalegające hałdy sięgały pierwszego piętra budynków mieszkalnych.

Rozwiązaniem problemów jest zwrot ku naturze. Frederick Law Olmsted, ojciec współczesnej architektury krajobrazu, twórca i administrator publiczny Central Parku w Nowym Jorku, również projektant i realizator skoordynowanych systemów parków publicznych, postulował planowanie egzystencji społeczności ludzkiej w zgodzie z prawami natury tj. harmonijnego wtapiania architektonicznej działalności człowieka w zastany krajobraz. Jednocześnie staje się powiązanie flory, architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego dla funkcjonalnych i estetycznych potrzeb człowieka. Czołowy amerykański architekt krajobrazu Charles Eliot charakteryzuje funkcje tej dziedziny jako sztukę, której zadaniem jest *tworzenie i ochrona piękna w otoczeniu siedzib ludzkich oraz naturalnej scenerii kraju*. Jego myśl przyczyniła się do powstania Amerykańskiego Stowarzyszenia Architektów Krajobrazu (ASLA) w 1899 r., występującego w imieniu nowej dziedziny nauk artystyczno-zawodowych. Od 1900 roku możliwe jest studiowanie tego kierunku na Uniwersytecie Harvarda w Stanach Zjednoczonych.

Obecnie ponad połowa mieszkańców Ziemi mieszka w miastach. W sześciu największych metropoliach świata żyje półtora miliarda mieszkańców, którzy wytwarzają ponad połowę światowego PKB. Wielkie aglomeracje przyciągają miliony migrantów w poszukiwaniu lepszych perspektyw życiowych, ekonomicznych i poczucia wolności. Życie w miejskich molochach jest coraz bardziej zindywidualizowane, mobilność mieszkańców jest chaotyczna, trudna do przewidzenia, przypominająca rojowisko. Miasto obecnie służy wytwarzaniu wartości ekonomicznych, wymianie wiedzy, a także zwykłych potrzeb życiowych i kulturalnych. Dlatego tak ważne są budynki, place, parki i szlaki komunikacyjne, to wszystko, co na stałe

Central Park

Central Park

organizuje przestrzeń metropolii. Współczesne ogrody, parki, bulwary, zielone przestrzenie i place powinny stanowić naturalne dopełnienie metropolii, ponieważ aktywność ludzka spełnia się w spotkaniu. Dobrze zarządzane miasta służą spotkaniom, wymianie informacji i komunikowaniu się ludzi.

Pierwsza Studencka Konferencja Zielony Białystok miała za zadanie przyczynić się w czasach *płynnej nowoczesności* do wyposażenia w „indywidualną tożsamość” zarówno projektanta architektury krajobrazu, jak i świadomego mieszkańca naszego miasta. Zgodnie z radą prof. Baumana: „ktokolwiek chciałby utrzymać rolę pszczoły na pożądanym szlaku, winien się zająć kwiatami na łące, a nie musztrowaniem każdej pszczoły z osobna.”

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej od pięciu lat kształci studentów na kierunku architektura krajobrazu. Już dwa roczniki otrzymały dyplomy inżynierów, niebawem będziemy promować pierwszych magistrów. W minionym pięcioleciu zbudowaliśmy kadrę dydaktyczną skupioną obecnie w Zespole Dydaktycznym Architektury Krajobrazu przy Katedrze Ochrony i Kształtowania Środowiska, która wspierana jest przez pozostałe jednostki Wydziału. Rozpoczęliśmy realizację programów badawczych, współpracujemy z Kownem (Kaunas Forestry and Environmental Engineering University of Applied Sciences, Department of Forestry), uczestniczyliśmy w konferencjach, organizujemy cykliczne zdarzenia/happeningi w Muzeum im. Alfonsa Karnego, nawiązaliśmy współpracę z Urzędem Miasta i z Muzeum Podlaskim w Białymstoku. Praktycznie od podstaw zorganizowaliśmy bazę dydaktyczną z profesjonalnie wyposażonymi pracowniami projektowymi-komputerowymi, rysunku i rzeźby. Rozpoczęliśmy również prace związane z Ogrodem Dydaktycznym przy WBiŚ. Mając na uwadze rozwój kierunku, powołaliśmy w tym roku Podlaski Oddział Stowarzyszenia Polskich Architektów Krajobrazu (SPAK).

Białystok swój pierwszy wizerunek uzyskał dzięki sztuce i nowoczesnemu zarządzaniu, skodyfikowanym przez Giorgio Vasarięgo w traktacie o idealnym mieście. Praca ta stała się inspiracją dla założyciela miasta hetmana Jana Klemensa Branickiego, prekursora architektury krajobrazu na Podlasiu.

Jak w tym czasie wyglądało nasze miasto? *Miała tworzyć je oficjalna siedziba będąca jednocześnie gmachem publicznym, przeznaczonym dla wygody samego księcia i wszystkich tych, którzy z różnych przyczyn muszą tam być; pałac z ogrodem na przedmieściu, jako schronienie dla wypoczynku i rozrywki; willa pod miastem, niezbyt daleko, jak to mają prawie wszyscy książęta, gdzie można się udać dla świeżego powietrza i pozostać kilka dni oraz pałace – wille w miejscach do urządzania polowań* (za: Anna Oleńska, Jan Klemens Branicki sarmata nowoczesny. Wyd. Instytut Sztuki PAN. Warszawa 2011. s. 209). Estetyczna zabudowa miasta stanowiła godne tło i zaplecze dla wspaniałej rezydencji. Staraniem władcy ustanowione były przepisy, których celem było utrzymanie ładu i porządku urbanistycznego. Wszystkie decyzje przestrzenne odbywały się za wiedzą, lub z woli dziedzica. Drogi prowadzące do miasta zostały przekształcone w szerokie aleje wysadzone lipami, które były zapowiedzią dobrze zarządzanego dominium. Rezydencja i miasto miały wyłącznie pozytywne i pełne podziwu opinie u podróżnych – Wersal Podlasia imponował wszystkim. Skromne miasteczko z końca XVII wieku zamieniło się w promieniujący ośrodek kulturalny i polityczny pomiędzy Warszawą, Wilnem i Grodnem, z nowoczesną rezydencją magnacką otoczoną wspaniałymi ogrodami, ze zmodernizowanym architektonicznie i urbanistycznie miastem, oraz świadomie zakomponowaną przestrzenią krajobrazu w promieniu kilku mil od centrum. Białystok został uznany w centrach europejskich za „Versailles de Pologne”.

XIX wiek i gwałtowny rozwój przemysłu gruntownie zmienił uprzednio zorganizowany pejzaż. Białystok przeżył eksplozję demograficzną zwłaszcza w drugiej połowie XIX w. Z 17-tysięcznego miasta przeobraził się w buchający parą ośrodek produkcji włókienniczej z zaludnieniem sięgającym prawie 100 tys. Miasto charakteryzuje wielokulturowość, wielonarodowość, wielowyznaniowość, kontrasty architektoniczne, urbanistyczne, degradacja środowiska (rzeka Biała zostaje kanałem ściekowym miasta), złe warunki sanitarne, ryzyko epidemii chorób zakaźnych, praca w fatalnych warunkach, duża wypadkowość. Koniunktura przemysłowa i ożywienie handlu powodowały, że obok reprezentacyjnych miejsc powstawały obszary biedy (chanajki), całe dzielnice tonące w błocie pozbawione kanalizacji. Były to koszty stawiania się metropolii.

Palac Branickich, fot P. Sawicki

Każde miasto ma swoją historię, swoją tożsamość i swoją indywidualność. Przedstawiłem dwa okresy w rozwoju Białegostoku, których ślady są widoczne do dnia dzisiejszego. W drugiej połowie XX wieku miasto nie zyskało zindywidualizowanej tożsamości. Powielano monotonię szarego uniwersalizmu architektonicznego, w którym trudno odróżnić osiedle mieszkaniowe w Tychach, od osiedla w Białymstoku. Należy wyjść z chaosu postmodernistycznego, który przeżywamy obecnie, w pierwszej dekadzie nowego wieku. Powinniśmy propagować indywidualizm i sięgać po tradycję tożsamościową. Politycy i administratorzy raczej serfują po zgubnych terytoriach estetycznych, lekkomyślnie i schematycznie powielając podpatrzone rozwiązania w innych centrach.

Miejscowych problemów jest wiele: Bojary, Młynowa, komunikacja, samochody, parkingi, wszędobylska pseudoreklama, chaotyczna zabudowa pod dyktando dewelopera, eliminacja starych drzew w mieście i na cmentarzach. Zauważa się brak pomysłu na Białystok, a te, które powstają realizuje się fragmentarycznie i chaotycznie. Dajmy możliwość wypowiedzi profesjonalistom, kreatywnym projektantom, rozwiązujemy problemy poprzez konkursy i dyskusje a nie przetargi, w których jedynym kryterium wyboru jest niska cena.

Podczas Pierwszej Studenckiej Konferencji Zielony Białystok rozpoczęliśmy dyskusję na temat roli absolwentów architektury krajobrazu w naszym mieście. Zaprezentowaliśmy wybrane prace, powstałe w cyklu studiów, które są wizytówką umiejętności naszych studentów.

Na podstawie referatu wygłoszonego podczas I Konferencji ZDAK dn. 21 czerwca 2013 r. w Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB.

prof. Jerzy Grygorczuk, WBiIS

Jak motywować studentów do uprawiania sportu?

III INTERNATIONAL ADMINISTRATIVE AND TEACHING STAFF TRAINING WEEK *Motivation Strategies for Sports Practice at Universities Vigo, 5-11 maja 2013 r.*

Pracownicy Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Białostockiej – dr Piotr Klimowicz i mgr Jarosław Kierdelewicz w ramach programu Erasmus w dniach 5-11 maja 2013 r. przebywali na Uniwersytecie w Vigo (Hiszpania) i uczestniczyli w III International Administrative And Teaching Staff Training Week. Tematem przewodnim Training Week były *Strategie motywowania do uprawiania sportu w uczelniach wyższych*.

W Training Week wzięło udział blisko 50 uczestników z 17 europejskich państw. Polskę reprezentowało 10 osób. Wszystkie zajęcia odbywały się w Vigo i Pontevedra. Prezentacje i warsztaty poświęcone były następującym tematom (panelom):

1. Sport i jego wkład w sukcesy akademickie i zawodowe.
2. Trafne programy akademickiej kultury fizycznej. Czego oczekują studenci?
3. Doświadczenia w promowaniu sportu akademickiego.
4. Możliwości pozyskiwania dofinansowania z Unii Europejskiej na rozwój sportu akademickiego.

Uczestnicy spotkania chętnie dzielili się swoimi doświadczeniami zawodowymi. My (dr Piotr Klimowicz i mgr Jarosław Kierdelewicz) przygotowaliśmy prezentację pt. *Physical education and sport at Białystok University of Technology, w której przybliżyliśmy bogactwo naszego regionu i samego Białegostoku, strukturę naszej Uczelni. Skupiliśmy się na przedstawieniu szerokiej oferty zajęć rekreacyjnych i sportowych prowadzonych w Politechnice Białostockiej.*

Jedne z ciekawszych wystąpień przygotowane były przez członków ENAS (European Network of Academic Sports Services) organizacji mającej na celu promowanie i rozwój sportu dla wszystkich w szkolnictwie wyższym i zachęcającej do komunikacji pomiędzy organizatorami sportu akademickiego. ENAS zrzesza 104 członków uczelni z 21 państw. Przedstawiciele ENAS zaprezentowali model funkcjonowania organizacji oraz możliwości, jakie daje członkostwo w niej.

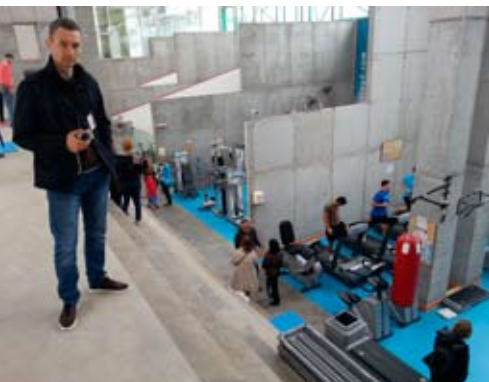
Carmell Kissane z University College Dublin przedstawiła ciekawy program promowania aktywności fizycznej i zdrowia nazwany *Get in Gear*, akcentując,

Wystąpienie dr. Piotra Klimowicza

Konferencja

Jarosław Kierdelewicz w hali sportowej

że uczestnictwo w rekreacji ruchowej podobne jest do jazdy samochodem. Rozpoczynamy od pierwszego biegu, czyli lekkich ćwiczeń i obciążeń przechodząc do coraz cięższych i bardziej złożonych koordynacyjnie (bieg 2 i wyższe). Studentom zaproponowano 3 poziomy zajęć rekreacyjnych od aerobiku, pilates, zajęć na trampolinie itp. poprzez capoeirę, boxercise, pole fitness do kettleball session, speed training session czy spinning. W sumie 30 różnych form aktywności. Zajęcia są nieobowiązkowe, a każdy student bez względu na to czy uczestniczy w zajęciach, czy nie – wpłaca roczną składkę na organizację sportu i rekreacji w wysokości 150 euro. Studenci, oprócz zajęć rekreacyjnych mogą korzystać także z zajęć w 60 klubach, w których istnieje możliwość trenowania sportu zarówno amatorskiego jak i wyczynowego w większości dyscyplin: od gier zespołowych, poprzez sporty wodne i sporty walki do tzw. sportów ekstremalnych. Osoby osiągające wysokie rezultaty są zawsze wizytówką uczelni i uzyskują solidne wsparcie ze strony nauczycieli rozumiejących trud studiowania i wyczynowego uprawiania sportu. Należy także podkreślić, iż pomimo tego, że zajęcia ruchowe nie są obowiązkowe, studenci gromadzą się do uprawiania sportu. Oczywiście, związane to jest z wysokim poziomem kultury fizycznej, propagowanej w rodzinach, przedszkolach, szkołach i klubach sportowych.

Uczestnicy Training Week mogli przyrzeć się infrastrukturze sportowej uczelni w kampusach Vigo i Pontevedra. Obiekty sportowe i ich wyposażenie są na wysokim poziomie, choć w naszym odczuciu mają „surowy” wygląd, jakby niedokończonych wnętrz.

Miłym akcentem naszego pobytu była zorganizowana przez uczelnię w Vigo wycieczka do stolicy regionu Galicja – Santiago de Compostela – miejsca spoczynku jednego z dwunastu apostołów Chrystusa, św. Jakuba Większego.

Pobyt w Vigo umożliwił nam przede wszystkim wymianę doświadczeń w zakresie kultury fizycznej i nawiązanie kontaktów z organizatorami sportu wielu europejskich uczelni. Niewątpliwie, wpłynął na poszerzenie naszego spojrzenia na problematykę sportu akademickiego i rekreacji ruchowej studentów, która tak często przegrywa dziś z pozornie ciekawszymi, a niewątpliwie mniej zdrowymi formami spędzania czasu.

dr Piotr Klimowicz, mgr Jarosław Kierdelewicz, SWFiS

III Problemowa Konferencja Geotechniki „Współpraca budowli z podłożem gruntowym” Białystok 2013 jako konferencja interdyscyplinarna

Otwarcie Konferencji – Dziekan WBiŚ PB
prof. dr hab. inż. Józefa Wiater,
fot. Maria J. Sulewska

W dniach 26-28 czerwca w Politechnice Białostockiej odbyła się ogólnopolska III Problemowa Konferencja Geotechniki „Współpraca budowli z podłożem gruntowym”.

Pierwsza Krajowa Konferencja Geotechniki z tego cyklu zorganizowana została w roku 1998 w Wigrach z inicjatywy Pana prof. Macieja Gryczmańskiego przewodniczącego Sekcji Geotechniki Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Druga konferencja odbyła się w 2004 roku w Białowieży. W roku 2013 konferencja odbyła się w Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej. Zaszczyc organizacji wszystkich kolejnych konferencji z tego cyklu przypadł Zakładowi Geotechniki Politechniki Białostockiej.

Współorganizatorami III Problemowej Konferencji Geotechniki byli: Sekcja Geotechniki i Infrastruktury Podziemnej Polskiej Akademii Nauk, Polski Komitet Geotechniki, Oddział Białostocki PKG oraz Fundacja na rzecz rozwoju Politechniki Białostockiej. Komitetowi Naukowemu przewodniczyli prof. Maciej Gryczmański i prof. Zbigniew Sikora. Pracami Komitetu Organizacyjnego kierowała dr hab. inż. Maria Sulewska. Staraniem dr hab. inż. Katarzyny Zabielskiej-Adamskiej prof. PB referaty konferencyjne, po spełnieniu wymagań procesu redakcyjnego i po dwóch recenzjach, zostały opublikowane w czterech numerach czasopisma naukowego WBiŚ PB: Budownictwo i Inżynieria Środowiska/Civil and Environmental

Engineering, Vol. 4/2013, No. 1-4/2013 oraz są zamieszczone on-line na stronie internetowej czasopisma www.biswbis.pb.edu.pl.

Honorowego patronatu konferencji udzielili: Przewodniczący Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej prof. Wojciech Radomski, Rektor Politechniki Białostockiej prof. Lech Dzień, Prezydent Miasta Białegostoku dr hab. Tadeusz Truskolański, Prezes Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa mgr inż. Andrzej Roch Dobrowolski. Patronat medialny sprawowały czasopisma: *Geoinżynieria drogi mosty tunele*, *Magazyn Autostrady* i *Nowoczesne Budownictwo Inżynieryjne*. Sponsorami konferencji były znane firmy specjalistyczne: Aarsleff, Controls Polska, Przedsiębiorstwo Realizacyjne Inora, Uretek Polska, a wystawcami: Stradom i Metris Instytut Badań Dla Budownictwa.

Tematyka tegorocznego spotkania dotyczyła głównie następujących zagadnień: modelowania budowli i podłoża oraz interakcji budowli i podłoża gruntowego, badań i doboru parametrów geotechnicznych do modelowania, problemów fundamentowania płytkiego i głębokiego oraz zagadnień budownictwa komunikacyjnego i specjalnego.

Referaty konferencyjne zostały podzielone na 5 sesji tematycznych. Każdą sesję zainaugurował referat problemowy odpowiadający tematyce sesji, następnie w referacie generalnym zostały przedstawione artykuły zakwalifikowane do sesji. Do wygłoszenia w każdej sesji zostały wytypowane przez referentów generalnych po 3 interesujące referaty.

Sesję 1. pod tytułem „Modele budowli i podłoża. Interakcja budowli i podłoża” pod przewodnictwem prof. Eugeniusza Dembickiego, rozpoczął dr inż. Marcin Cudny referatem problemowym „Modelowanie zachowania się gruntów w różnych zagadnieniach geotechniki”. W referacie generalnym prof. Maciej Gryczmański wnikliwie omówił 8 referatów, z których zostały wygłoszone następujące:

Tadeusz Chyży, Monika Mackiewicz – „Liniowe elementy skończone o zmiennej sztywności w modelowaniu podłoża gruntowego pod budynkiem”, Barbara Kliszczewicz – „Współpraca wielkośrednicowych stalowych rurociągów z gruntem”, Czesław Miedzanowski, Damian Siwik – „Wznoszenie obiektu budowlanego jako zadanie interakcyjne i śledzące”.

Sesja 2. pod przewodnictwem prof. Zbigniewa Sikory nosiła tytuł „Charakterystyki materiałowe i parametry. Cz. 1. Dobór parametrów geotechnicznych do modelowania”. Referat problemowy pt. „Kalibracja modeli konstytutywnych gruntów dla celów komputerowej współpracy konstrukcji z podłożem” wygłosił dr hab. inż. Andrzej Truty prof. PK, a referat generalny dr hab. inż. Waldemar Świdziński prof. IBW PAN. Spośród 8 zgłoszonych referatów do wygłoszenia wytypowano następujące: Jolanta A. Prusiel – „Wyznaczenie modułu sprężystości ośrodków ziarnistych składowanych w silosach”; Simon Rabarijoely, Stanisław Jabłonowski, Kazimierz Garbulewski – „Dobór parametrów gruntów w projektowaniu geotechnicznym z wykorzystaniem teorii Bayesa”; Wojciech Tschuschke – „Identyfikacja konsystencji gruntów mało spoistych na podstawie charakterystyk penetracji z badania statycznego sondowania”.

Sesji 3. pt. „Fundamenty płytkie i głębokie i głębokie” przewodniczył prof. dr hab. inż. Lech Wysokiński. Referat problemowy pt. „Ściany szczelinowe jako fundamenty głębokie” wygłosiła prof. Anna Siemińska-Lewandowska, referat problemowy – prof. dr hab. inż. Kazimierz Gwizdała. Spośród 7 referatów zostały wytypowane do wygłoszenia: Angelika Duszyńska, Katarzyna Białek – „Problemy związane z wymiarowaniem platform roboczych”, Krzysztof Sternik, Szymon Kita – „Koszt realizacji jako kryterium wyboru sposobu posadowienia budynku”, Krzysztof Trojnar – „Projektowanie fundamentów hybrydowych obciążonych poziomem”.

Sesja 4. pod przewodnictwem dr. hab. inż. Macieja Kumora prof. UTP w Bydgoszczy, nosiła tytuł „Charakterystyki materiałowe i parametry. Cz. 2. Badania parametrów geotechnicznych”. Referat problemowy pt. „Wyznaczanie charakterystyk materiałowych i parametrów na podstawie badań in situ i badań laboratoryjnych” przedstawił prof. Zbigniew Lechowicz. W referacie generalnym dr inż. Grzegorz Horodecki omówił 9 artykułów, spośród których zostały wygłoszone: Patrycja Baryła, Marek Wojciechowski, Marek Lefik – „Właściwości piasków hydrofobizowanych emulsjami alkoksylanowymi ustalone w badaniach wstępnych”, Małgorzata Jastrzębska, Magdalena Kowalska – „Przydatność wybranych systemów pomiaru

Otwarcie Konferencji – przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego – dr hab. inż. Maria J. Sulewska, fot. mgr inż. Dariusz Tymosiak

Otwarcie Konferencji – przewodniczący Komitetu Naukowego prof. dr hab. inż. Zbigniew Sikora, fot. Maria J. Sulewska

odkształceń w badaniach trójosiowych słabych gruntów spoistych”, Marzena Lendo-Siwicka, Kazimierz Garbulewski – „Pęcznienie a odprężenie nienasyconych ilów warszawskich”.

Sesja 5. pod przewodnictwem prof. Zbigniewa Lechowicza, nosiła tytuł „Budownictwo komunikacyjne i specjalne”. Referat problemowy pt. „Wzmacnianie gruntów pod nasypy komunikacyjne za pomocą kolumn o różnej sztywności” przedstawił prof. Michał Topolnicki. Prof. Bohdan Zadroga w referacie generalnym przedstawił 8 artykułów, spośród których zostały wygłoszone: Jacek Kawalec – „Monitoring przyczółka z gruntu zbrojonego posadowionego w skomplikowanych warunkach gruntowych”, Maciej Ochmański, Joanna Bzówka – „Wybrane przykłady zastosowań sztucznych sieci neuronowych w geotechnice”, Andrzej Plewa – „Ocena wpływu nośności podłoża gruntowego na trwałość zmęczeniową konstrukcji nawierzchni drogowej w aspekcie kryterium deformacji strukturalnej podłoża gruntowego”.

Część promocyjno-szkoleniową konferencji stanowiły wystąpienia sponsorów konferencji, znanych firm geotechnicznych, które zaprezentowały najnowsze metody badań i nowoczesne technologie wzmocnienia podłoża gruntowego. Były to firmy: Aarsleff Sp. z o.o., Controls Polska Sp. z o.o., Przedsiębiorstwo Realizacyjne Inora Sp. z o.o., Uretek Polska Sp. z o.o.

Uczestnicy konferencji mieli także okazję zwiedzić dwa miasteczka kresowe o bogatej historii: Supraśl i Tykocin.

W konferencji wzięło udział około 100 uczestników z ośrodków akademickich (Politechnika Gdańska, Śląska, Łódzka, Warszawska, Wrocławska, Krakowska, Białostocka, Rzeszowska, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Uniwersytet Warszawski, Zielonogórski, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Uniwersytet Techniczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie), z naukowych instytutów badawczych (Instytut Techniki Budowlanej, Instytut Budownictwa Wodnego PAN, Państwowy Instytut Geologiczny), z firm wykonawczych i projektowych (Aarsleff, Controls Polska, Przedsiębiorstwo Realizacyjne Inora, Keller Polska, Uretek Polska, Stradom z Częstochowy, Metris Instytut Badań dla Budownictwa, Biuro Inżynierskie Konsultant ze Szczecina, Przedsiębiorstwo Podstawowych Badań i Robót Geotechnicznych Geostandard z Wrocławia, P.M.L. Projekt ze Szczecina, firma Fundament z Gdańska).

W podsumowaniu prof. Maciej Gryczmański odnotował obecność na konferencji wielu specjalistów pracujących w budownictwie: konstruktorów, drogowców, informatyków, geotechników. Podkreślił wysoki poziom merytoryczny prezentowanych artykułów, aktualność i przydatność w praktyce prezentowanych wyników badań. W związku z ciągłym rozwojem i wprowadzaniem do nauki i praktyki inżynierskiej nowoczesnych metod badań i nowych technologii geotechnicznych oraz uregulowań prawnych istnieje potrzeba ich przeglądu, prezentacji i oceny w środowisku geotechników, konstruktorów, projektantów i wykonawców. III Problemowa Konferencja Geotechniki z cyklu „Współpraca budowlanej z podłożem gruntowym”, jako konferencja interdyscyplinarna dobrze spełniła swoją rolę w tym zakresie.

Uczestnicy Konferencji, fot. Maciej Kumor

dr hab. inż. **Maria Sulewska**, WBiŚ

II Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Różnorodność biologiczna – od komórki do ekosystemu. Rośliny i grzyby w zmieniających się warunkach środowiska”

W dniach 6–7 września 2013 roku, w Sali Audytorijnej Biblioteki Uniwersyteckiej im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku, odbyła się II Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Różnorodność biologiczna – od komórki do ekosystemu. Rośliny i grzyby w zmieniających się warunkach środowiska”. Organizatorem konferencji był Oddział Białostocki Polskiego Towarzystwa Botanicznego, przy współudziale Uniwersytetu w Białymstoku, Politechniki Białostockiej i Uniwersytetu Medycznego. Wsparcia finansowego powyższej inicjatywie udzielił Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku. W składzie Komitetu Naukowego konferencji znaleźli się: Przewodnicząca Oddziału Białostockiego PTB dr hab. Grażyna Łaska, prof. nzw z Katedry Ochrony i Kształtowania Środowiska Politechniki Białostockiej, dr hab. Iwona Ciereszko z Wydziału Biologiczno-Chemicznego Uniwersytetu w Białymstoku, prof. dr hab. Elżbieta Romanowska z Instytutu Botaniki Uniwersytetu Warszawskiego, dr hab. Andrzej Bajguz i dr hab. Mirosława Kupryjanowicz z Instytutu Biologii Uniwersytetu w Białymstoku, dr hab. Bożena Kiziewicz z Zakładu Biologii Ogólnej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku oraz dr hab. Agnieszka Gniazdowska-Piekarska z Wydziału Rolnictwa i Biologii Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Tematyka konferencji stanowiła kontynuację problemów poruszanych w trakcie ubiegłorocznej jej edycji, zorganizowanej przez Politechnikę Białostocką. Hasłem przewodnim obrad była różnorodność biologiczna w kontekście zmiennych warunków środowiska, również w ujęciu historycznym. Celem konferencji było przedstawienie i pogłębienie wiedzy na temat złożoności różnorodnych układów ekologicznych, w odniesieniu do procesów ekologicznych i szerokiego spektrum oddziaływania czynników środowiskowych (w tym zagrożeń), a także określenie i podjęcie konkretnych działań na rzecz ochrony przyrody i monitorowania zachodzących w niej zmian. Podczas pierwszego dnia konferencji wygłoszono 22 referaty (w tym 4 zamawiane), zgrupowane tematycznie w 5 sesji, z których każda kończyła się konstruktywną dyskusją i wymianą poglądów. Poszczególne sesje referatowe prowadzili:

- dr hab. Iwona Ciereszko, prof. UwB – sesja I (plenarna),
- dr hab. Agnieszka Gniazdowska-Piekarska, prof. SGGW – sesja II (Biochemia i izjologia roślin, część 1),
- dr hab. Andrzej Bajguz – sesja III (Populacje i zbiorowiska roślinne w aspekcie zagrożeń),
- prof. dr hab. Elżbieta Romanowska – sesja IV (Biochemia i fizjologia roślin, część 2),
- dr hab. Bożena Kiziewicz – sesja V (Lichenologia i mikologia),
- dr hab. Grażyna Łaska, prof. PB – sesja VI (Ochrona i monitoring zasobów naturalnych).

Z ramienia Politechniki Białostockiej, z Katedry Ochrony i Kształtowania Środowiska, w trakcie II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej z referatami wystąpili:

- dr hab. Grażyna Łaska, prof. PB: Demografia wybranych populacji roślin zielnych w długoterminowych badaniach eksperymentalnych, w zmieniających się warunkach środowiska pod wpływem zaburzeń,
- dr Zofia Tyszkiewicz: Wpływ odwodnienia torfowisk na skład zbiorowisk grzybów glebowych,
- dr Aleksander Kołos i dr Beata Matowicka: Monitoring zagrożonych gatunków roślin na torfowisku Rynki w Narwiańskim Parku Narodowym,
- mgr inż. Aneta Sienkiewicz: Stan zachowania i zagrożenie populacji *Pulsatilla patens* (L.) Mill. pod wpływem zmiennych warunków środowiska przyrodniczego w Puszczy Knyszyńskiej,
- mgr Sylwia Kiercul: Wpływ antropopresji na biotę porostów wsi Krynicky (Polska północno-wschodnia),

Otwarcie Konferencji – przewodnicząca Oddziału Białostockiego PTB prof. Grażyna Łaska, Proroktor ds. Studenckich i Dydaktyki PB

Otwarcie Konferencji – Proroktor ds. Nauki i Współpracy z zagranicą UwB prof. Beata Godlewska-Żyłkiewicz

Uczestnicy konferencji

- mgr inż. Łukasz Kolendo: Zastosowanie fitoindykacji i technik GIS w ocenie wybranych elementów środowiska przyrodniczego w centrum Białegostoku,
- mgr inż. Monika Kolendo: Różnorodność biologiczna – florystyczna i zbiorowisk roślinnych śródmiejskiej strefy Białegostoku.

Drugi dzień konferencji (7 września) poświęcony był praktycznemu rozpoznawaniu wybranych gatunków roślin, w ramach warsztatów terenowych pod hasłem „Rośliny chronione i gatunki inwazyjne w Dolinie Biebrzy – trwanie i migracja w mieniających się warunkach środowiska”. Warsztaty na terenie Biebrzańskiego Parku Narodowego prowadzili pracownicy Instytutu Biologii Uniwersytetu w Białymstoku dr Ewa Pirożnikow, dr Katarzyna Kolanko i dr Anna Matwiejuk.

Wymiana poglądów oraz wszechstronna analiza różnorodnych aspektów związanych z różnorodnością biologiczną, które towarzyszyły dwóm konferencyjnym dniom, umożliwiły uczestnikom poszukiwanie i określenie kierunków dalszych działań efektywnego powstrzymywania strat w bioróżnorodności naszego regionu i kraju.

dr hab. Grażyna Łaska, prof. PB
mgr Sylwia Kiercul

Po doświadczenia do Berkeley

Refleksje Macieja Kopczyńskiego ze stażu w jednej z najlepszych uczelni świata

Wyjazd na program TOP 500 Innovators w edycji 40.6 do University of California w Berkeley był wielką przygodą – zarówno pod kątem wiedzy, jak i bardzo ciekawych doświadczeń. W ramach intensywnego, 9-tygodniowego programu prowadzonego przez jedną z najlepszych szkół biznesu na świecie (Haas School of Business), uczestniczyłem w interaktywnych zajęciach związanych z zakładaniem start-upów, analizą rynku, tworzeniem modeli biznesowych, technikami skutecznej prezentacji, jak i pozyskiwaniem finansowania przedsięwzięć czy ochroną własności intelektualnej.

TOP 500 Innovators jest programem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Głównym założeniem przedsięwzięcia jest podniesienie kwalifikacji polskich kadr szkolnictwa wyższego, zarówno naukowców, jak i pracowników centrów transferu technologii, w zakresie współpracy z gospodarką i komercjalizacji wyników badań naukowych. Istotnym elementem jest również zarządzanie procesem prowadzenia badań naukowych oraz optymalizacja wykorzystania środków finansowych przeznaczonych na badania.

Kurs zorganizowany został przez Haas School of Business, Center for Executive Education. Jest to jednostka University of California w Berkeley. Na program składało się 240 godzin zajęć oraz wizyty studyjne w 18. firmach z Doliny Krzemowej, takich jak: Google, Autodesk, Splunk, McKesson, oDesk, NASA, Energy Biosciences Institute czy Institute for the Future. Wizyty były bardzo interesujące i pozwalały poznać środowisko pracy tych firm oraz, w wielu przypadkach, porozmawiać z osobami odpowiedzialnymi za ustalanie strategii działania tych korporacji.

Zajęcia teoretyczne i praktyczne pozwoliły na zdobycie bardzo interesującej i potrzebnej wiedzy, nawiązanie szeregu kontaktów, a także nabycie bezcennych doświadczeń. Pobyt w Dolinie Krzemowej przyczynił się też do poczynienia bardzo wielu spostrzeżeń, dotyczących zarówno działania uczelni, jak i biznesu. Pobyt w USA pomógł również uświadomić sobie, jak ważna jest praca zespołowa oraz jak istotne jest posiadanie rozbudowanej sieci kontaktów. Każdy sukces znanych firm w Dolinie Krzemowej wynika z intensywnej pracy zespołu osób, które są prawdziwie zaangażowane w swoje obowiązki. Sieci kontaktów umożliwiają znalezienie współpracowników, członków zespołów i klientów. Bez tego narzędzia niemożliwe byłoby skuteczne prowadzenie firmy oraz efektywne definiowanie rzeczywistych problemów badawczych.

Odbycie programu stażowo-szkoleniowego pozwoliło mi uzupełnić braki w wiedzy w wielu aspektach związanych z przenoszeniem wyników badań naukowych na grunt biznesu. Wyjazd pozwolił mi na zrozumienie zasad pozyskiwania kapitału, działania i prowadzenia przedsięwzięć w modelu amerykańskim. W mo-

Maciej Kopczyński

delu tym bardzo istotnym elementem zdobywania kapitału jest umiejętność skutecznej komunikacji i prezentacji siebie oraz swoich pomysłów dla osób, które nie są specjalistami w dziedzinie nauki czy wiedzy, której dotyczy prezentowana idea. Program pozwolił mi na poznanie metod tworzenia i efektywnego zarządzania zespołem ludzi. W trakcie zajęć pojawiły się również aspekty związane z rozwiązywaniem konfliktów wewnątrz grupy.

Część praktyk realizowałem na University of California, Berkeley, gdzie zapoznałem się z modelem działania tej uczelni i jej współpracy z przemysłem. Większość prowadzonych na tej uczelni prac badawczych ma swoje źródło w przemyśle! Kierownicy zespołów badawczych oraz pracownicy centrum transferu technologii, poprzez swoje kontakty, rozmawiają z firmami (również globalnymi) na temat problemów i na tej podstawie definiują wnioski badawcze. Organizowane są również przez uczelnię konferencje dedykowane dla przemysłu, podczas których prezentowane są bieżące osiągnięcia w danej dziedzinie, co jest doskonałą okazją do rozmów na temat kolejnych zagadnień badawczych. Osoby, które zdobyły już doświadczenia naukowe i rozwinięły swoją karierę zajmują się organizacją pracy zespołów badawczych, zaś rolą każdego członka zespołu jest praca nad częścią przyporządkowanego mu zadania.

Jednak program to nie tylko same zajęcia – jest ich bardzo dużo (do tego należy doliczyć dojazdy), jednak przy sprawnej organizacji czasu (czyt. mniej snu w tygodniu) wszystko dało się pogodzić. Program to również okazja do zwiedzenia bardzo ciekawych i pięknych przyrodniczo miejsc. Prawie w każdy weekend zbieraliśmy grupę znajomych, wynajmowaliśmy samochód i realizowaliśmy nasze ambicje wycieczkowe. Dodatkowo, w ramach programu przewidziany jest tydzień czasu wolnego do wykorzystania we własnym zakresie. Praktycznie wszyscy spożytkowali go na większe wyprawy. Moja trasa wycieczkowa w trakcie tego tygodnia liczyła ponad 6 tys. km.

Program TOP 500 Innovators jest wspaniałą inicjatywą, która powinna być promowana w maksymalnym stopniu w celu zachęcenia do uczestniczenia w niej najbardziej aktywnych polskich pracowników nauki. Dwa miesiące spędzone w sercu amerykańskiej kolebki innowacji na jednej z najlepszych uczelni świata pozwala poznać tamten sposób myślenia, poczuć entuzjazm i energię do działania. Daje również możliwość zapoznania się z wydajnym systemem współdziałania nauki oraz przemysłu. Tak więc – aplikujcie!

mgr inż. Maciej Kopczyński, WI

dr inż. Wiesław Urban otrzymał międzynarodową nagrodę Outstanding Reviewer Awards 2013

Nagrody zostały przyznane po raz siódmy. Otrzymują je recenzenci, którzy przyczynili się do sukcesu czasopism wydawanych przez brytyjskie wydawnictwo Emerald.

Dr Urban współpracuje z wydawnictwem Emerald od kilku lat. Publikuje tam swoje prace badawcze oraz przygotowuje recenzje. Recenzowanie prac pozwala rozwijać własny warsztat badawczy, przynosi również satysfakcję z powodu wniesienia wkładu w doskonalenie prac innych badaczy.

Międzynarodowe bazy Emerald obejmują ponad 290 czasopism elektronicznych oraz 2000 książek w wersji pełnotekstowej z zakresu m.in. zarządzania jakością, zasobów ludzkich, logistyki, wydajności, informacji, wiedzy, opieki zdrowotnej, przemysłu, sektora publicznego oraz rachunkowości i finansów, ekonomii, przedsiębiorczości i innowacji, marketingu, materiałoznawstwa i inżynierii.

Nasi studenci i pracownicy mogą korzystać z większości kolekcji wydawniczych Emerald poprzez Bibliotekę Politechniki Białostockiej, która zapewnia czytelnikom zdalny dostęp do tej bazy. Można w niej znaleźć wiele cennych informacji przydatnych przy przygotowaniu referatów oraz przy pisaniu prac dyplomowych. Warto skorzystać!

WZ

Pobyt pracowników Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska na Uniwersytecie w Cordobie

dr inż. K. Gładyszewska-Fiedoruk, prof. José María Fernández Rodríguez, dr inż. Dorota Krawczyk

W roku akademickim 2012/13 odwiedziłyśmy Uniwersytet w Cordobie na zaproszenie prof. Antonio Rodero Serrano. Nasza wizyta w Hiszpanii rozpoczęła się 23 września. Po wylądowaniu w Madrycie udałyśmy się do oddalonej o około 400 km Cordoby. Podczas pierwszego spotkania z koordynatorem programu Erasmus ustaliliśmy ramowy plan wizyty. Na początek miałyśmy okazję wziąć udział w uroczystości wręczenia dyplomów związanych z nadaniem stopnia doktora 44 naukowcom z poszczególnych wydziałów Uniwersytetu w Cordobie, a po jej zakończeniu spotkałyśmy się z kilkoma pracownikami uczelni i prowadziłyśmy rozmowy dotyczące możliwości współpracy między Politechniką Białostocką a Uniwersytetem w Cordobie, w interesującej nas tematyce możliwości wykorzystania energii słonecznej.

W trakcie pobytu przebywałyśmy na terenie Campusu Rabanales, który mieści się 8 km od Cordoby i w School of Engineering Sciences of Belmez, zlokalizowanej ponad 70 km od miasta. Na terenie Campusu Rabanales mieszczą się m.in. budynki Wydziałów Medycyny, Weterynarii, Techniczny, Nauk Ścisłych, Filozofii i Literatury. Z kolei w Belmez umieszczone zostały Wydziały Budownictwa i Energetyki Górniczej. Natomiast budynki niektórych wydziałów np. Humanistycznego i Prawa są położone w centrum Cordoby. Zaplanowane cele dydaktyczne – wykłady dla studentów Uniwersytetu w Cordobie – prowadziłyśmy zarówno w Belmez, jak i w Rabanales. Wszystkie sale wykładowe wyposażone są nie tylko w rzutniki, ale również tradycyjne tablice i kredę, co wynika (jak nam powiedziano) z przyzwyczajenia do takiej formy nauczania przez nauczycieli o długim stażu. Co ciekawe, na uczelni nie ma oddzielnej szatni i wieszaki znajdują się na ścianach wszystkich sal dydaktycznych.

Po wykładach miałyśmy także okazję obejrzeć część sal laboratoryjnych, z których większość wyposażona jest w nowoczesny sprzęt pomiarowy. Ciekawym obiektem okazała się biblioteka Uniwersytetu służąca studentom i pracownikom tak wielu różnorodnych kierunków.

W trakcie przerwy na lunch w Campusie Rabanales miałyśmy okazję do spotkań z pracownikami uczelni w stołówce, gdzie czas szybko upływał podczas wspólnego jedzenia miejscowych specjalności, takich jak oberżyny w miodzie, zupa pomidorowa na zimno, czy mięso z byka. W Belmez posiłki jadałyśmy w miejscowych, małych rodzinnych restauracjach.

Obejrzałyśmy także bazę noclegową i rekreacyjną przeznaczoną dla studentów.

Warunki socjalne studenci mają znakomite, szczególnie w nowych obiektach położonych w Belmez. Oprócz apartamentów przeznaczonych najczęściej dla 4 osób, składających się z 4 sypialni, pokoju do nauki, pokoju dziennego, kuchni i 2 łazienek, do dyspozycji studenci mają również siłownię i kino. Z kolei na terenie kampusu Rabanales znajduje się kryty i zewnętrzny basen. Do miasteczka akademickiego dojeżdża specjalna linia kolejowa. Nasz pobyt w Cordobie zakończyła wizyta w Rektoracie. Wieczorem, przed wyjazdem, był jeszcze czas na spacer po pięknej starówce. Zostałyśmy zaproszone na kolejną wizytę i mamy nadzieję na dalszą współpracę.

dr inż. Dorota Krawczyk, dr inż. Katarzyna Gładyszewska-Fiedoruk, WBiŚ

Konferencja WYPADEK TO NIE PRZYPADEK

W dniu 25 października 2013 r. na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej odbyła się kolejna konferencja z cyklu WYPADEK TO NIE PRZYPADEK zorganizowana przez Katedrę Materiałów, Technologii i Organizacji Budownictwa, Koło Naukowe PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ i Wydawnictwo Unimedia Sp. z o.o. Tematyka konferencji obejmowała aktualne problemy z zakresu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w budownictwie, tj:

- część wykładową, która dotyczyła:
 - wypadków w budownictwie według Państwowej Inspekcji Pracy,
 - świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego. Prewencja wypadkowa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
 - prewencji wypadkowej Urzędu Dozoru Technicznego
- część warsztatową, która dotyczyła:
 - analizy wypadków z punktu widzenia Państwowej Inspekcji Pracy,
 - świadczeń krótkoterminowych i wymaganej dokumentacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
 - prewencji wypadkowej według Urzędu Dozoru Technicznego.

Uczestnikami konferencji byli studenci Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, przedstawiciele przedsiębiorstw budowlanych, biur projektowych oraz administracji budowlanej.

Część wykładową rozpoczął Jerzy Obolewicz, Przewodniczący Rady ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Budownictwie przy Okręgowym Inspektorze Pracy w Białymstoku, który wprowadził słuchaczy w aktualną problematykę bezpieczeństwa i higieny pracy. Przedstawił ogólną statystykę wypadków w Unii Europejskiej i w Polsce, a następnie odniósł ją do statystyki wypadków w budownictwie. Następnie inspektor Piotr Szczęsny z Okręgowego Inspektoratu Pracy w Białymstoku scharakteryzował wypadki zbadane przez PIP i podkreślił konieczność działań prewencyjnych. Kolejne wystąpienie było poświęcone świadczeniom z ubezpieczenia wypadkowego i prewencji wypadkowej z punktu widzenia ZUS. Anna Krysiewicz – rzecznik prasowy Oddziału ZUS w Białymstoku scharakteryzowała procedury uzyskiwania świadczeń i podkreśliła rolę prewencji wypadkowej.

Przedstawiciel UDT w Białymstoku Robert Citko scharakteryzował bezpieczeństwo i ochronę zdrowia w obszarze urządzeń technicznych. Podkreślił konieczność sprawowania dozoru urządzeń technicznych stwarzających zagrożenie poprzez rozprężanie gazów znajdujących się pod ciśnieniem różnym od atmosferycznego, wyzwolenie energii potencjalnej lub kinetycznej przy przemieszczaniu ludzi lub ładunków w ograniczonym zasięgu oraz rozprzestrzenianie się materiałów niebezpiecznych podczas ich magazynowania lub transportu.

Część warsztatowa prowadzona była w dwóch grupach tematycznych i obejmowała:

I grupa warsztatowa:

- studium wypadku według PIP pod kierunkiem przedstawiciela OIP w Białymstoku Michała Zaręby;
- studium wypadku z punktu widzenia UDT pod kierunkiem przedstawiciela UDT w Białymstoku Radosława Janiela;

II grupa warsztatowa:

- świadczenia krótkoterminowe i wymagana dokumentacja – pod kierunkiem przedstawicielki ZUS w Białymstoku Teresy Kucejko.

Podczas konferencji zawiązała się dyskusja dotycząca szczegółów bezpieczeństwa i ochrony pracy w budownictwie. Konferencja została dobrze oceniona przez wszystkich uczestników, którzy podkreślali konieczność spotkań i dyskusji w obszarze bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w budownictwie.

Na zakończenie goście konferencji otrzymali zaświadczenia uczestnictwa w konferencji i warsztatach.

dr inż. Jerzy Obolewicz, WBiIŚ

Wizyta studyjna w Królewskim Instytucie Technologicznym, Szwecja

KTH Engineering Sciences

od lewej: dr hab. inż. Piotr Skrzypczyński,
prof. Zdzisław Gosiewski, prof. Piotr Kulczycki,
prof. Janusz Kacpzyk, mgr inż. Krzysztof Wildner,
dr hab. inż. Elżbieta Pieczyńska, dr hab. inż. Andrzej
Dzieliński i dr inż. Teodora Dimitrova-Grekow

W dniach 28-29 października 2013 r. w ramach europejskiego projektu „Naukowcy bliżej przemysłu” grupa polskich naukowców odwiedziła Królewski Instytut Technologiczny w Sztokholmie (KTH). Wśród nich było dwóch przedstawicieli Politechniki Białostockiej: prof. dr hab. inż. Zdzisław Gosiewski oraz dr inż. Teodora Dimitrova-Grekow. W ramach wizyty zapoznano się z laboratoriami w *School of Computer Science and Communication* oraz studium wizualizacji *VIC Studio*. Podczas spotkań pracujący tam naukowcy zaprezentowali swoje bogate doświadczenie w integracji nauki z przemysłem. Prelekcje poprowadzili: Prodzikan oraz Dyrektor laboratorium Computer Vision and Active Perception Lab (CVAP) prof. Danica Kragic, dr Christian Smith, dr Yiannis Karayiannidis oraz dr Mario Romero z VIC Studio. Prezentacje szwedzkich gospodarzy zawsze przekształcały się w kreatywne i inspirujące rozmowy o najbardziej perspektywicznych kierunkach eksperymentowania laboratoryjnego oraz o efektywnym budowaniu partnerskich relacji z przedsiębiorcami.

Zebrane podczas wyjazdu informacje oraz wymienione idee z kolegami z KTH mogą u nas zaowocować nowymi przedsięwzięciami na płaszczyźnie współpracy nauki z przemysłem. Niezbędnym do tego warunkiem są szczere rozmowy, kreatywne myślenie i otwartość na współpracę. Stąd mogą się pojawić konkretne projekty, oparte na integracji interesów.

dr inż. Teodora Dimitrova-Grekow, WI

Wycieczka na budowę linii elektroenergetycznej 400 kV

12 czerwca 2013 roku studenci I roku studiów magisterskich kierunku elektrotechnika uczestniczyli w wycieczce dydaktycznej na budowę linii elektroenergetycznej 400 kV, pomiędzy stacją transformatorową 400/110 kV „NAREW” koło Turośni Kościelnej a projektowaną Stacją „ŁOMŻA”. Wycieczka odbyła się w ramach zajęć dydaktycznych z przedmiotu „Urządzenia elektroenergetyczne”, a organizatorami byli dr inż. Marcin A. Sulkowski oraz dr inż. Krzysztof Rogowski.

W ramach wycieczki studenci zapoznali się z technologiami wykorzystywanymi przy budowie kratowych konstrukcji wsporczych, stosowanych dla linii elektroenergetycznych najwyższych napięć. Mieli okazję obserwować poszczególne etapy wznoszenia konstrukcji wsporczych, przeprowadzane przez pracowników firmy ELBUD Katowice oraz ELBUD Warszawa oraz wysłuchać komentarza inż. Mirosława Armatowskiego oraz mgr inż. Mateusza Porębskiego, kierowników na obszarze budowy linii. Panowie, nota bene absolwenci Wydziału Elektrycznego PB, ze szczegółami opowiadali o budowie konstrukcji wsporczych przy pomocy samośnośnych dźwigów mocowanych do konstrukcji budowanych słupów. Technologia ta jest szczególnie przydatna w przypadku wznoszenia konstrukcji wsporczych nadleśnych o wysokościach często przekraczających 80 m oraz w miejscach charakteryzujących się ograniczoną dostępnością terenu. Studenci mieli również okazję zapoznać się z tradycyjną technologią wznoszenia konstrukcji wsporczych, opierającą się na wykorzystaniu dźwigów naziemnych. Ten sposób wiąże się jednak z koniecznością wygospodarowania znacznego terenu niezbędnego do montażu poszczególnych elementów konstrukcji oraz ustawienia dźwigu.

Niewątpliwą zaletą opisanej wycieczki dydaktycznej było umożliwienie studentom konfrontacji wiedzy teoretycznej na temat budowy sieci elektroenergetycznej z praktyką, która oprócz wiedzy z branży typowo elektrycznej, wymaga także opowania zagadnień z zakresu budownictwa, mechaniki konstrukcji oraz logistyki.

dr inż. Marcin A. Sulkowski, WE

fot. Marcin Sulkowski

Summer Academy 2013 w Białowieży

Zajęcia terenowe, fot. Ł. Ławrysz

Codzienne prace kameralne
i opracowywanie wyników,
fot. Ł. Ławrysz

Uczestnicy Summer Academy 2013 w Białowieży,
fot. M. Smyk

Zamiejskowy Wydział Leśny w Hajnówce, w dniach 1 – 10 września 2013 r., we współpracy z Białowieskim Parkiem Narodowym (BPN), był organizatorem Polsko-Białorusko-Niemieckiej Summer Academy w Białowieży. Spotkanie odbyło się na kanwie porozumienia między trzema parkami narodowymi: Dolnej Odry Valley National Park, Białowieskiego Parku Narodowego i Parku Narodowego Belovezhskaya Pushcha oraz trzema uczelniami wyższymi: Politechniką Białostocką – Zamiejskowy Wydział Leśny w Hajnówce (ZWL PB), Białoruskim Państwowym Uniwersytetem Technologicznym (BSTU) – Wydział Leśny, a Uniwersytetem Zrównoważonego Rozwoju w Eberswalde (HNEE) – Wydział Leśnictwa i Ochrony Środowiska. Uczestnikami Szkoły Letniej w Białowieży było blisko 50 osób, wśród nich studenci oraz specjaliści z Białorusi, Niemiec i Polski.

Głównym celem Szkoły Letniej było przybliżenie studentom problematyki zarządzania obszarami chronionymi na przykładzie Białowieskiego Parku Narodowego – unikalnego pod względem przyrodniczym obszaru w skali Europy. Uczestnicy mogli również podzielić się wiedzą i cennymi doświadczeniami z tego zakresu w krajach rodzimych. Szkoła Letnia oferowała szeroką gamę tematów związanych z ekologią, funkcjonowaniem ekosystemów i zarządzaniem ochroną przyrody oraz uwzględnienie wymiaru społeczno-gospodarczego w zarządzaniu obszarami chronionymi.

Głównym celem tej inicjatywy jest szerzenie wiedzy z zakresu ekologii, różnorodności biologicznej i zarządzania obszarami chronionymi. Studenci mieli m.in. możliwość zapoznać się z charakterystycznymi gatunkami flory i fauny różnych ekosystemów oraz lepiej zrozumieć funkcje ekosystemu leśnego i nieleśnego. Krytycznej analizie i dyskusji podlegały także różnorodne koncepcje ochrony i stosowanych praktyk ochrony w odniesieniu do sytuacji społeczno-gospodarczej w obszarach przyległych do terenów chronionych.

Uczestnicy Szkoły Letniej podzieleni byli na pięć grup tematycznych, a grupy skomponowane były tak, aby w każdej z nich znaleźli się przedstawiciele każdej z uczelni partnerskich. Taka organizacja pracy zespołów miała na celu integrację studentów kształconych w trzech różnych wzorcach kulturowych i społecznych. Grupy robocze pracowały według podziału na: *Ekologię flory i fauny w funkcjonowaniu ekosystemów leśnych*, *Systemy monitoringu lasów – badania dynamiki proce-*

su, Systemy monitoringu lasów, Analiza interesariuszy gruntów różnych podmiotów regionalnych, Sytuacja społeczno-gospodarcza Puszczy Białowieskiej oraz Zarządzanie obszarem parku. Zajęcia prowadzili wykładowcy ZWL PB, pracownicy BPN oraz innych jednostek – Instytutu Badania Ssaków w Białowieży, Instytutu Badawczego Leśnictwa – Europejskiego Centrum Lasów Naturalnych, Starostwa Powiatowego w Bielsku Podlaskim, a także towarzystw przyrodniczych.

Studenci mieli okazję poznać Puszcę Białowieską pod względem przyrodniczym – realizując zagadnienia z zakresu botaniki, zoologii, monitoringu środowiska, jak również społecznym – prowadząc badania ankietowe.

Uczestnicy odwiedzili Obszar Ochrony Ścisłej, Rezerwat Pokazowy Żubrów w Białowiejskim Parku Narodowym. Podczas zajęć terenowych identyfikowali gatunki fauny i flory Puszczy, a także gatunki występujące w martwym drewnie. Część analiz fizyko-chemicznych z zakresu monitoringu środowiska wykonano w laboratorium Zamiejskiego Wydziału Leśnego w Hajnówce. Zajęcia terenowe zrealizowano na terenie Parku Narodowego oraz okolic, pod okiem opiekunów z Białorusi, Niemiec i Polski.

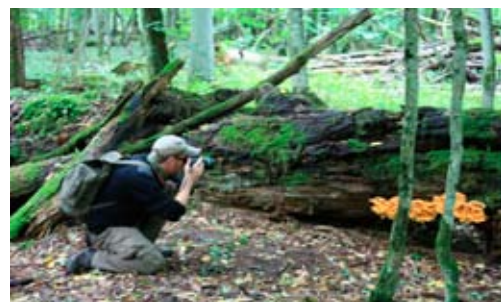
W ramach zajęć integracyjnych odbyły się warsztaty ludowe w Sioło Budach koło Białowieży. W czasie całonocnego wyjazdu uczestnicy mogli również poznać przyrodę największego parku narodowego w Polsce – Biebrzańskiego Parku Narodowego.

W ostatnim dniu Szkoły studenci zaprezentowali tematyki badawcze swoich grup roboczych oraz raport podsumowujący pracę (wszystko w języku angielskim). Wszyscy uczestnicy otrzymali dyplomy uczestnictwa w Summer Academy 2013 w Białowieży.

Za rok podobne spotkanie zorganizuje uczelnia partnerska z Białorusi, kolejne planowane jest również w Niemczech.

Summer Academy wsparli Białowiejski Park Narodowy, jego odpowiednik w białoruskiej części puszczy – Park „Belowezskaya Pushcha” oraz niemiecki Park Narodowy Doliny Dolnej Odry. Szkoła Letnia 2013 została sfinansowana przez Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej.

dr inż. **Joanna Pietrzak**
ZWL PB w Hajnówce

Zajęcia w Obszarze Ochrony Ścisłej BPN-u,
fot. J. Pietrzak

W Biebrzańskim Parku Narodowym,
fot. Katerina Tyryna

Absolwent PB laureatem konkursu Architektura Betonowa 2013

Projekt mgr. inż. arch. Pawła Fiedczaka pt. „Muzeum Motoryzacji w Białymstoku” zdobył główną nagrodę w ogólnopolskim konkursie Architektura Betonowa 2013 organizowanym przez Stowarzyszenie Producentów Cementu i Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej. Jury przyznało trzy nagrody główne, oprócz pracy absolwenta Wydziału Architektury PB nagrodzone zostały „Dom Spokojnej Starości nad rzeką Ślężą we Wrocławiu” (autor: mgr inż. arch. Mikołaj Cieżkowicz, absolwent PWroc.) i „Świątynia w Krakowie” (autor: mgr inż. arch. Mateusz Dudek, absolwent PK). 14 października 2013 r. odbyła się uroczystość wręczenia nagród. Ideą Konkursu jest skierowanie uwagi na wynajdywanie właściwej relacji pomiędzy betonem a kształtem architektury. Nagroda jest przyznawana za najlepszą pracę dyplomową, której autor w danym roku akademickim na wyższej uczelni architektonicznej w Polsce uzyskał stopień magistra inżyniera architekta. W tym roku odbyła się już 14 edycja tego prestiżowego konkursu, a jury nominowało do nagrody aż 10 projektów.

Mgr inż. arch. Paweł Fiedczak w listopadzie 2012 roku ukończył Wydział Architektury Politechniki Białostockiej. Zwycięski projekt jest pracą dyplomową zrealizowaną pod kierunkiem dr. inż. arch. Wojciecha Niebrzydowskiego.

Agnieszka Halicka

Paweł Fiedczak i dr inż. arch. Wojciech Niebrzydowski

Studenci z Politechniki Białostockiej kreują światłem

Marcin Joka i Michał Bogucki z Politechniki Białostockiej wygrali konkurs na dynamiczną iluminację rzeszowskiego ratusza. 14 września 2013 r. rozstrzygnięto konkurs „Światło-Kreacje”, którego pomysłodawcą był Philips Lighting Poland S.A., a głównym organizatorem Politechnika Rzeszowska we współpracy z Urzędem Miasta Rzeszowa.

Obaj studiuje automatykę i robotykę na Wydziale Mechanicznym, a Marcin Joka dodatkowo także informatykę na Wydziale Informatyki PB. Konkurs adresowany był do studentów krajowych uczelni. Oprócz drużyny z Politechniki Białostockiej wzięły w nim udział zespoły z: Politechniki Warszawskiej, Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy, Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie, Politechniki Świętokrzyskiej, Uniwersytetu Rzeszowskiego, Politechniki Krakowskiej, Politechniki Częstochowskiej, Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy, Politechniki Łódzkiej, Politechniki Rzeszowskiej oraz Uniwersytetu Opolskiego. Musieli stworzyć własne kompozycje świetlno – dźwiękowe. Prace oceniła komisja ekspertów.

Jak wyglądały prace nad projektem? Marcin Joka powiedział: *Na przygotowanie projektu mieliśmy 40 dni, przez ten czas nauczyliśmy się oprogramowania, następnie zaprojektowaliśmy iluminację. Znaleźliśmy także utwór, który edytowaliśmy na potrzeby projektu. Na szczęście kwestie związane z ZAIKS-em wzięli na siebie organizatorzy konkursu.*

Nasi studenci wygrali trzydniowy wyjazd do ELAC (European Lighting Application Center) w Eindhoven oraz wizytę w High Tech Campus – ośrodku naukowym Philips, gdzie będą mogli poznać najnowsze technologie firmy. Marcin Joka wygrał wcześniej konkurs na logo Wydziału Mechanicznego.

Marcin Joka oraz Michał Bogucki współtworzą Grupę Technologii Mobilnych w ramach nowo powstałego Międzywydziałowego Koła Naukowego, wspierającego współpracę między Wydziałami Mechanicznym oraz Informatyki. Członkowie Koła zajmują się zgłębianiem technik używanych do programowania aplikacji desktopowych, aplikacji na platformy mobilne oraz programowania mikrokontrolerów, które umożliwią realizację wielu ciekawych prac naukowych oraz pomoc przy projektach dla innych Kół Naukowych na Politechnice Białostockiej. Grupa Technologii Mobilnych jest zainteresowana w przeprowadzaniu ciekawych i innowacyjnych prac naukowych wspólnie z innymi uczelnianymi kołami naukowymi oraz firmami zewnętrznymi.

Agnieszka Halicka

LEGO Akademia na Politechnice Białostockiej

27 października 2013 zakończył się drugi kurs w ramach LEGO Akademii, prowadzonej przez koło naukowe Mobilne Systemy Inteligentne na Wydziale Informatyki (MSI). Współorganizatorem przedsięwzięcia jest Fundacja na rzecz rozwoju Politechniki Białostockiej. W ramach przeprowadzanych kursów członkowie koła – studenci II i III roku przekazywali wiedzę dotyczącą świata robotów, budowy i programowania zestawów edukacyjnych LEGO Mindstorms NXT 2.0, dzieciom w wieku 7-15 lat. Bawiąc się klockami Lego młodzi kursanci mieli jednocześnie szansę poznać podstawy algorytmiki,

W ramach Akademii Lego dzieci zbudowały własnego robota z materiałów udostępnionych przez koło naukowe Mobilne Systemy Inteligentne. Następnie, korzystając z autorskiego środowiska Lego, mogły wkroczyć w niesamowity świat programowania w graficznym języku NXT-G. Dzięki niewielkiej złożoności tego języka i intuicyjnemu interfejsowi, nawet uczestnicy w wieku 7 lat mogli bez trudu wykonywać zadania przygotowane przez członków koła naukowego MSI. Więcej informacji i zapisy na stronie: <http://msi.pb.edu.pl/pl/lego/info>.

Konrad Kotelczuk, inż. Grzegorz Raciborski

Wideo mapping o Sybirakach

11 października odbył się wideo mapping autorstwa Studenckiego Koła Naukowego Filmowi w ramach projektu *Wyrwa w pamięci*. Animacja o losach Sybiraków została wyświetlona na ścianie budynku Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej przy ul. Zwierzynieckiej 16. Obie projekcje (pierwsza o godz. 1.30 i druga o 20.30) cieszyły się zainteresowaniem publiczności.

Produkcja Filmowych to autorska opowieść zainspirowana historią dziecięcej przytulanki, która jest obecnie eksponatem wystawy w białostockim Muzeum Wojska. Przy dźwiękach przejmującej muzyki widzowie oglądali trudne doświadczenia zesłańców: dramatyczne aresztowania, przerażającą podróż, straszne warunki bytowe na zesłaniu. Studenci przyznają, że ta animacja znacznie odbiega tematyką i charakterem od ich poprzednich produkcji. Postawili przede wszystkim na wartości artystyczne, powstały zaanimowane odręczne rysunki. Do zadania przygotowywali się już od czerwcowych warsztatów poświęconych kreatywnej pracy nad pamięcią historyczną, organizowanych w ramach projektu *Wyrwa w pamięci*.

Projekt *Wyrwa w pamięci* to wyjątkowe połączenie historii Białegostoku ze sztuką ulicy (graffiti, murale, performance) tworzoną przez młodych twórców i adresowaną do młodego odbiorcy. Pomysłodawca projektu – Muzeum Wojska w Białymstoku – chce w ten nieszampowy sposób przekazać wiedzę o przymusowych wywózkach Polaków na wschód Rosji. *W naszym projekcie chcemy akcentować uniwersalizm ludzkich emocji i doświadczeń, związanych ze zjawiskiem migracji przymusowej (...). Dzięki przyjęciu takiej perspektywy przełamujemy hermetyczne postrzeganie opowieści o Sybirze i zyskujemy autentyczną szansę jej popularyzacji wśród młodych ludzi* – czytamy w opisie projektu.

Studenckie Koło Naukowe Filmowi działa przy Wydziale Architektury PB. Projekt *Wyrwa w pamięci* jest wspólnym przedsięwzięciem instytucji i stowarzyszeń: Muzeum Wojska, Politechniki Białostockiej, Ośrodka Karta, Fundacji M.I.A.S.T.O., Stowarzyszenia Pogotowie Kulturalno-Społeczne. Projekt został dofinansowany przez Muzeum Historii Polski w ramach programu Patriotyzm jutra. Muzykę do spektaklu przygotował Szymon Esdwa Kubas.

Monika Rokicka

fot. dzięki uprzejmości PlantagoMedia

Miasto, którego nie znamy

Podczas II wojny światowej Białystok został zniszczony w 80%. Studenci Politechniki Białostockiej pracują nad wizualizacją centrum przedwojennego Wersalu Podlasia.

Białystok 1937 to projekt realizowany w ramach pracy Międzywydziałowego Koła Naukowego Studentów Wydziału Architektury i Wydziału Informatyki Cave. Studenci pracują nad wizualizacją Rynku Kościuszki i wybranych ulic z 1937 roku. Wygląd miasta zostanie odtworzony kamienica po kamienicy na bazie starych fotografii, rzutów oraz innej dostępnej dokumentacji. Nad wiernym odtwarzaniem budynków czuwa dr hab. Małgorzata Dolistowska. Cała wizualizacja będzie przystosowana do wyświetlania w środowisku Cave (Cave Automatic Virtual Environment) w pracowni AuReLa Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej. Praca nad projektem angażuje studentów Wydziału Architektury, którzy borykają się z problemami wizualizacji historycznych oraz studentów Wydziału Informatyki.

Cave (tak zwana jaskinia 3D) jest unikalnym sprzętem o dużych możliwościach. W Polsce posiadamy tylko dwa takie urządzenia, w tym jedno na Wydziale Architektury PB! Odtwarzanie iluzorycznych i prawdziwych światów w trójwymiarowych wizualizacjach jest fascynujące i pozwala obserwować reakcje ludzi na przestrzeń architektoniczną, bez potrzeby jej rzeczywistego kreowania.

Nasze koło ma w planach prace dotyczące projektowania parametrycznego w czasie rzeczywistym, w uzależnieniu od postaw i gestów ludzkich. Chcielibyśmy stworzyć interdyscyplinarny zespół, dlatego zapraszamy wszystkich chętnych do współpracy. Spotkania naszego koła odbywają się w czwartki o godzinie 9 w sali 304 Wydziału Architektury. Zapraszamy!

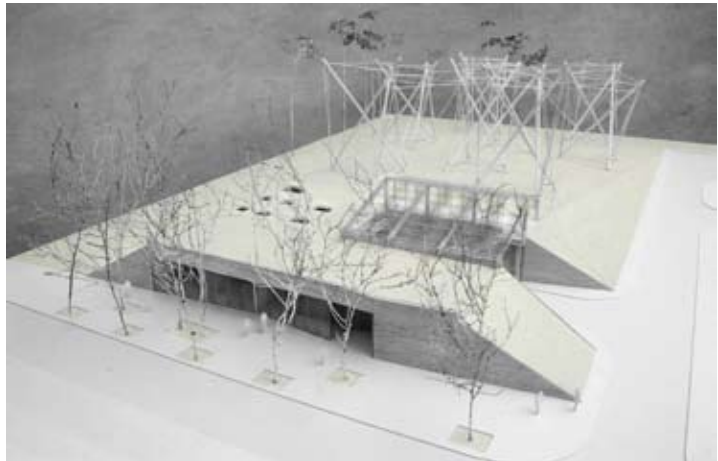
Małgorzata Budlewska, przewodnicząca SKN CAVE

Nagrody za prace dyplomowe studentów Wydziału Architektury

Stowarzyszenia Architektów Polskich Oddział w Białymstoku nagrodziło autorów najlepszych projektów dyplomowych inżynierskich Wydziału Architektury PB 2012/2013

Nagrodę Stowarzyszenia Architektów Polskich Oddział w Białymstoku za najlepszy projekt dyplomowy inżynierski WA PB 2012/2013 otrzymał:

Inż. arch. Adam Tekień za pracę pt.: „PARK LINOWY” promotorem był dr hab. arch. inż. Zdzisław Pelczarski

Równorzędne wyróżnienia Stowarzyszenia Architektów Polskich Oddział w Białymstoku dla autorów najlepszych projektów dyplomowych inżynierskich Wydziału Architektury PB 2012/2013 otrzymali:

Inż. arch. Justyna Janeczko za pracę pt.: GALERIA SZTUKI W PARKU promotorem był dr inż. arch. Janusz Grycel

Inż. arch. Marta Kapłań za pracę pt.: TEATR WIEJSKI promotorem był dr inż. arch. Janusz Grycel

Inż. arch. Piotr Masiak za pracę pt.: KLUB JAZZOWY promotorem był mgr inż. arch. Jan Kabac

Studenci Zamiejscowego Wydziału Leśnego z wizytą w Permie

W ramach współpracy z Perm State University (Rosja) od 31 lipca do 12 sierpnia 2013 r. studenci i ich opiekunowie z Zamiejscowego Wydziału Leśnego Politechniki Białostockiej uczestniczyli w Szkole Letniej „Geoenvironmental problems of Priuralye” – Management of especially protected natural territories in the conditions of anthropogenic transformation of ecosystems”. Organizatorem przedsięwzięcia była Katedra Biogeocenologii i Ochrony Przyrody Wydziału Geografii Uniwersytetu w Permie. Perm położony jest nad rzeką Kamą w Rosji, prawie 3 tys. km od Polski i liczy blisko milion mieszkańców (cała aglomeracja – ponad 1,8 mln osób). W Summer school wzięło udział 70. studentów z sześciu uniwersytetów i czterech krajów. Studenci z Zamiejscowego Wydziału Leśnego Politechniki Białostockiej w Hajnówce znaleźli się w jednej grupie obok studentów z University of Oxford (Wielka Brytania), University of Palermo (Włochy) i czterech uniwersytetów rosyjskich: Moscow State University, Saint Petersburg State University, Kazan Federal University, Astrakhan State University.

Głównym celem szkoły letniej było zachęcenie studentów do prowadzenia pracy badawczej, dlatego też zajęcia odbywały się w terenowej, edukacyjno-naukowej bazie Państwowego Uniwersytetu w Permie w pobliżu miasta Kungur, nad rzeką Sylwą.

Organizacja międzynarodowych letnich spotkań studentów, to jedna z form systematycznej edukacji praktykowana przez Uniwersytet w Permie, która realizowana jest we współpracy z uczelniami zagranicznymi. W roku 2013 głównym tematem zajęć było zarządzanie obszarami chronionymi w ramach antropogenicznego przekształcenia ekosystemów. Uczestnicy warsztatów zostali podzieleni na cztery grupy robocze: geologiczną, geobotaniczną, ekologię krajobrazu i leśnictwa. Zajęcia terenowe prowadzone były pod nadzorem wykładowców rosyjskich. Językiem wykładowym był język angielski. W ramach szkoły odbyły się również wizyty studyjne w głównej siedzibie LUKOIL oraz Muzeum Paliw w Permie.

Studenci wykonywali badania, a efektem końcowym było sporządzenie projektu z propozycją lepszej ochrony składników krajobrazu przyrodniczego w obszarze Priuralia. Podczas zajęć popołudniowych studenci dzielili się informacjami o badaniach, które prowadzone są w rodzimych uczelniach.

W trakcie Szkoły Letniej studenci ZWL PB poszerzyli swoją wiedzę teoretyczną i praktyczną o treści z zakresu ochrony środowiska. Rozwinęły umiejętności badawcze w dziedzinach takich, jak geologia, geobotanika, zoologia, ochrona przyrody. Obserwowali unikalny ekosystem przedgórza Uralu i zobaczyli rzadkie minerały. Nabyli doświadczenia w porozumiewaniu się w języku angielskim oraz rosyjskim i pozyskali przyjaciół z całej Europy. Przy okazji wyzbyli się wielu kompleksów.

Uczestnicy otrzymali na zakończenie dyplomy uczestnictwa, a student Zamiejscowego Wydziału Leśnego – Jakub Słowik otrzymał nagrodę indywidualną za integrowanie wszystkich studentów w ramach Summer School 2013!

Współpraca z Uniwersytetem w Permie będzie kontynuowana przez ZWL PB. Delegacja przedstawicieli z Uniwersytetu w Permie gościła w trakcie organizowanej przez ZWL PB Polsko-Białorusko-Niemieckiej Summer Academy 2013 w Białowieży. Podczas kolejnych wakacji, w 2014 r., planuje się udział studentów Zamiejscowego Wydziału Leśnego Politechniki Białostockiej w Hajnówce w kursie przyrodniczym przygotowanym w Permie dla obcokrajowców w języku rosyjskim. Zapraszamy do udziału w tym wyjeździe również studentów innych wydziałów. Chętni mogą się zgłaszać do sekretariatu ZWL w Hajnówce.

dr inż. **Joanna Pietrzak**
ZWL PB w Hajnówce

Grupa studentów ZWL wraz z opiekunami na tle rzeki Sylwa i trasy kolei transyberyjskiej

Zajęcia z leśnictwa

Polska grupa z dyplomami

Studenci inżynierii środowiska z wizytą w Moskwie

Na kampusie MGSU, fot. Ewa Szatyłowicz

Podczas zwiedzania – w laboratorium, fot. Ewa Szatyłowicz

Kreml i Plac czerwony w tle, fot. Ewa Szatyłowicz

W pierwszym tygodniu września 2013 studenci kierunku Inżynieria Środowiska gościli w jednej z największych uczelni technicznych w Rosji – Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Budowlanym (MGSU). Wizyta odbyła się w ramach popisananej umowy o współpracy pomiędzy uczelniami. Wcześniej w maju, 10-osobowa grupa studentów z Rosji odwiedziła Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska. W trakcie wizyty Rosjanie wzięli udział w II Międzynarodowej Konferencji Studenckiej „Inżynieria środowiska – młodym okiem”. Ponadto zapoznali się ze strukturą i organizacją Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, odwiedzili białostocką stację uzdatniania wody oraz oczyszczalnię ścieków, gdzie poznali stosowane technologie. Ich wizyta przebiegała w czasie studenckiego święta, więc wieczorami wraz z polskimi studentami uczestniczyli w Juwenaliach.

We wrześniu w rewizycie wzięło udział 10 studentów I oraz II stopnia inżynierii środowiska: Milena Lewko, Paula Karpowicz, Dawid Czurak, Agata Korsan, Magda Lewkowicz, Ewa Juśkiewicz, Mateusz Pogorzelski, Piotr Markowski, Sebastian Jachimowicz, Ewa Szatyłowicz wraz z opiekun grupy dr inż. Janiną Piekutin. Pobyt miał na celu poznanie stosowanych technologii oraz rozwiązań technicznych w obiektach infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnych tak dużej aglomeracji miejskiej, jak Moskwa oraz zapoznanie się ze strukturą i organizacją uczelni MGSU. W pierwszym dniu pobytu oprowadzono nas po Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Budownictwa. Podziwialiśmy salę wyglądającą jak studio telewizyjne, w której odbywa się nauczanie mobilne, wykłady prowadzone są online. W ten sam sposób odbywają się również obrony prac inżynierskich czy magisterskich. Wypożyczenie studia i organizacja takiego sposobu nauczania zrobiła na nas wrażenie. Następnie obejrzelśmy bibliotekę, laboratoria do zajęć z technologii wody i ścieków, w których badano wytrzymałość materiałów oraz laboratoria, w których badano działanie instalacji oraz urządzeń regulacyjnych poprzez symulację drgań, jakie emitują istniejące budynki. Zwiedzaliśmy również Muzeum Wody, gdzie poznaliśmy historię moskiewskich wodociągów. Naszą uwagę zwrócił model stacji utylizacji śniegu, był to nowy dla nas obiekt infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej, którego nie znaliśmy. Ponadto przedstawiono nam największą na świecie oczyszczalnię „Kurianowo”. Mieliśmy również okazję zobaczyć prowadzone roboty ziemne związane z wymianą rur kanalizacyjnych. Nasz pobyt w Moskwie nie ograniczał się tylko do spraw naukowo-dydaktycznych, bo nie tylko nauką żyje człowiek. Pierwszego dnia stolica Rosji przywitała nas piękną, słoneczną pogodą i zachwyciła swoim ogromem oraz pięknymi budowlami. Spacer po mieście rozpoczęliśmy od podziwiania Cerkwi Chrystusa Zbawiciela, największej w Moskwie. Byliśmy na Placu Czerwonym, na Placu Menażowym, zwiedziliśmy Kreml, przeszliśmy się słynną ulicą Arbat i ulicą Nowy Arbat. Wieczorem zaś rosyjscy studenci zabrali nas na przejażdżkę nocą po Moskwie. Wróciliśmy na Plac Czerwony, mogliśmy podziwiać kolorowe podświetlenia Cerkwi Wasyla Błogosławionego, podziwialiśmy również nocne widoki na Placu Zwycięstwa. Moskwa nocą jest równie piękna jak w dzień, wszystkie obiekty są oświetlone w urzekający sposób, a w dzielnicy Moscow City można poczuć się jak w Nowym Jorku. Podczas pobytu odwiedziliśmy słynne moskiewskie muzea: Galerię Tretiakowską i Muzeum im. Puszkina. Stolica Rosji zachwyciła nas ogromną liczbą parków, w których witały nas piękne fontanny, kwiaty, drzewa i dzieła sztuki. Byliśmy w Parku Gorkiego, Ogólnorosyjskim Centrum Wystawowym czyli WDNCh, Monasterze Nowodziewiczym oraz Parku Izmańskim. Nasz pobyt w Moskwie był okazją do nawiązania kontaktów służbowych i prywatnych. Wróciliśmy do Polski pełni wrażeń.

Dr inż. **Janina Piekutin**, WBiŚ

Międzynarodowy łańcuch przyjaźni w Białymstoku

17 października (czwartek) na Rynku Kościuszki w Białymstoku odbył się happening pod tytułem „Open Your Mind”, przygotowany przez studentów z organizacji Erasmus Student Network (ESN PB).

Nasza organizacja na co dzień zajmuje się studentami przyjeżdżającymi do Białegostoku w ramach międzynarodowych wymian studenckich. Wydarzenie było realizacją części projektu stworzonego w związku z ogólnopolskim Konkursem Ministerstwa Spraw Zagranicznych „Polska dla Wszystkich”, którego celem jest promowanie dialogu międzykulturowego, walka z rasizmem i ksenofobią.

Udział w akcji wzięli przede wszystkim studenci zagraniczni, którym bardzo zależy na poczuciu bezpieczeństwa i akceptacji ich innej narodowości w Polsce. Do wydarzenia dołączyli się również mieszkańcy Białegostoku. To znaczy, że my – Polacy stajemy się bardziej otwarci na różne kultury, utożsamiamy się z głoszonymi hasłami równości i tolerancji. Zdajemy sobie sprawę, że w wielu sytuacjach też jesteśmy obcokrajowcami. Wyjeżdżając na wakacje za granicę, na studia bądź do pracy pragniemy być dobrze traktowani. Z pewnością swoją obecnością okazali wsparcie idei szacunku dla różnorodności.

Zamysłem spotkania na białostockim Rynku było utworzenie „Łańcucha przyjaźni” na znak poszanowania praw osób innej narodowości oraz puszczenie iskierki pokoju. Motywem przewodnim wydarzenia było hasło „Ty też jesteś obcokrajowcem!”. Uczestnicy głośno skandowali „Open Your Mind”, po czym wykonali grupowy uścisk symbolizujący jedność. :) Nad przebiegiem happeningu czuwali funkcjonariusze policji oraz straży miejskiej.

Patronat nad akcją sprawowali Prezydent Miasta Białegostoku oraz Rektorzy Politechniki Białostockiej i Uniwersytetu w Białymstoku.

Ewelina Wojciechowska, ESN PB

Od redakcji:

Projekt Open Your Mind Erasmus Student Network Politechniki Białostockiej wygrał konkurs Ministra Spraw Zagranicznych na najlepszy projekt zrealizowany w ramach ogólnopolskiej akcji Polska dla Wszystkich. Gratulujemy!

Białostocki Test Informatyków

22 listopada 2013 r. studenci Politechniki Białostockiej wystartowali w Białostockim Teście Informatyków. Uczestnicy zmierzyli się z zadaniami przygotowanymi przez pracowników wiodących firm technologicznych z naszego regionu. Test skierowany był do studentów wszystkich wydziałów Politechniki Białostockiej i pozwolił startującym sprawdzić swoje umiejętności. Celem testu było także pokazanie studentom, z jakimi zadaniami mogą się zetknąć podczas procesu rekrutacji do pracy.

Zadania BTI dotyczyły zagadnień z algorytmiki, projektowania obiektowego, relacyjnych baz danych, programowania w językach JAVA, C# i C++ oraz technologii mobilnych.

Laureaci Białostockiego Testu Informatyków

I miejsce Paweł Wysocki
II miejsce Dariusz Antoniuk
III miejsce Adam Wyłuda

Wszyscy są studentami Wydziału Informatyki. Zwycięzcy otrzymali nagrody: 4.000 zł (za miejsce pierwsze), 3.000 zł (miejsce drugie), 1.000 zł (miejsce trzecie), a wszyscy uczestnicy odebrali specjalne certyfikaty.

Organizatorzy BTI: Wydział Informatyki Politechniki Białostockiej, Białostocki Park Naukowo-Technologiczny, CFT Polska sp. z o.o., Computaris, EIP sp. z o.o., Leviteo sp. z o.o., Maxto sp. z o.o. S.K.A., QBurst Poland sp. z o.o., SMT Software sp. z o.o., Tranisition Technologies sp. z o.o.

Gratulujemy!

WI

Więści z maty

Zawodnicy Klubu Judo Politechniki Białostockiej oraz studenci zrzeszeni w Klubie Uczelnianym AZS PB intensywnie i regularnie trenują pod okiem dr. Piotra Klimowicza. Odnoszą sukcesy nie tylko na własnej macie, ale także na turniejach w regionie i w kraju. Jesienią nasi judocy zorganizowali kolejną edycję turnieju im. Leszka Piekarskiego oraz startowali z powodzeniem w turniejach w Łapach i Elku.

IV Turniej Judo im. Leszka Piekarskiego

12 października w hali Akademickiego Centrum Sportu Politechniki Białostockiej odbył się IV Turniej Judo im. Leszka Piekarskiego. Leszek Piekarski – patron imprezy – jest uważany za pioniera judo na Podlasiu. W roku 1960 założył w Białymstoku pierwszą sekcję judo. Jego sukcesy trenerskie wspominane są w całej Polsce. Wychował wielu znanych zawodników – wśród nich jest Antoni Zajkowski, zdobywca pierwszego medalu olimpijskiego w tej dyscyplinie dla Polski (srebro w Monachium 1972), a także prof. Andrzej Sikorski z Wydziału Elektrycznego, przed laty zawodnik młodzieżowej Reprezentacji Polski.

Mimo tego, iż organizacja turnieju judo nie jest dla naszej uczelni niczym nowym, tym razem sprawne przeprowadzenie imprezy stanowiło duże wyzwanie: czwarty Memoriał Leszka Piekarskiego zgromadził na macie aż 370 zawodników i zawodniczek z 33 klubów sportowych z Polski i nie tylko, ponieważ udział wzięli też judocy z Białorusi, Litwy i Ukrainy (łącznie 12 klubów). Podczas pierwszej edycji zawodów (trzy lata temu), wystartowało ok. 150 zawodników i z roku na rok ich liczba rosła. Impreza ma już swoją markę w tej części Polski i z pewnością w kolejnych latach chętnych do wzięcia udziału będzie coraz więcej.

Rywalizację od wczesnych godzin rannych rozpoczęły dzieci z kategorii wiekowych U11 i U13. Następnie do walk przystąpili młodzicy z kategorii wiekowej U15. Ogółem w tej części zawodów rywalizowało 310 zawodników i zawodniczek z 27 klubów. Na najwyższym stopniu podium stanęli zawodnicy gospodarzy, czyli Klub Judo Politechniki Białostockiej, zdobywając 144.5 pkt. (wg regulaminu punktowania

walk PZJ). Drugie miejsce zajęli goście z Białorusi – Sdiushor Edinoborost Grodno (93 pkt.). Na najniższym stopniu podium stanęli zawodnicy JC Alytis Alytus Litwa (79 pkt.). Kolejne lokaty zajęli: VDSK Peleda Litwa oraz KJ Lemur Warszawa.

Podsumowaniem zawodów była rywalizacja studentów i pracowników wyższych uczelni. Tu także wygrali gospodarze – Klub Uczelniany AZS Politechniki Białostockiej (101 pkt.) – przed Wyższą Szkołą Policji w Szczytnie (43 pkt.) oraz Politechniką Warszawską (10.5 pkt.). Na szczególne wyróżnienie zasługuje Marek Sipko z Wydziału Architektury, który zwyciężył zarówno w swojej wadze jak też w kategorii OPEN.

Indywidualnie w poszczególnych kategoriach w klasyfikacji akademickiej wygrywali:

Rywalizacja mężczyzn

- Kategoria do 66 kg – **Mateusz Roszkowski (KU AZS PB)**
- Kategoria do 73 kg – **Bartłomiej Murawski (KU AZS PB)**
- Kategoria do 81 kg – **Michał Totczyk (KU AZS PB)**
- Kategoria do 90 kg – **Marek Sipko (KU AZS PB)**
- Kategoria do 100 kg – Szczewczak Jacek (WSzP Szczytno)
- Kategoria OPEN – **Marek Sipko (KU AZS PB)**

Rywalizacja kobiet

- Kategoria do 48 kg – Edyta Rojek (AZS UMCS Lublin)
- Kategoria do 52 kg – Dorota Adamska (KU AZS UMB)
- Kategoria do 70 kg – **Anna Rajkowska (KU AZS PB)**

Łącznie w rywalizacji studentów wzięło udział 67 zawodników i zawodniczek z 14 klubów (w tym 5 klubów uczelnianych).

Otwarte Mistrzostwa Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Judo oraz X Międzynarodowy Turniej Judo im. Antoniego Łaszuka w Łapach

26 października zawodnicy i zawodniczki Klubu Judo Politechniki Białostockiej (KJ PB) oraz sekcji judo Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Białostockiej (KU AZS PB) wzięły udział w dwóch turniejach przywożąc sumie 5 złotych, 9 srebrnych i 5 brązowych medali.

W Otwartych Mistrzostwach Województwa Warmińsko-Mazurskiego pierwsze lokaty uzyskali:

- Zuzanna Wiśniowska (klub KJ PB, kategoria wagowa – 57 kg, kategoria wiekowa – juniorki młodsze),
- Emil Kucharczyk (KJ PB, – 66 kg, juniorzy młodszy),
- Mateusz Rutkowski (KJ PB, kat. – 73 kg, juniorzy młodszy),
- Paweł Radgowski (KJ PB, – 73 kg, juniorzy),
- Mateusz Roszkowski (KU AZS PB, kat. – 66 kg, juniorzy).

Na drugim stopniu podium stanęli:

- Jacek Jakimiuk (KJ PB, – 66 kg, młodzicy),
- Jolanta Mozyrska (KJ PB, – 52 kg, juniorki młodsze),
- Daniel Demczuk (KJ PB, – 60 kg, juniorzy młodszy),
- Mateusz Trochimowicz (KJ PB, – 73 kg, juniorzy młodszy),
- Olgierd Bogusławski (KJ PB, – 90 kg, juniorzy młodszy),
- Piotr Radgowski (KJ PB, – 73 kg, juniorzy),
- Tomasz Kosiński (KU AZS PB, – 81 kg, juniorzy).

Brązowe medale wywalczyli:

- Albert Cwaliński (KJ PB, – 46 kg, młodzicy),
- Michał Totczyk i Irwin Nawrocki (KU AZS PB, – 81 kg, juniorzy).

W X Międzynarodowym Turnieju Judo im. Antoniego Łaszuka, w którym wzięło udział prawie 240 sportowców – srebrne medale wywalczyli:

- Justyna Iwanowicz (– 36 kg, dzieci),
- Adam Wiśniowski (– 55 kg, młodzicy),

medale brązowe:

- Helena Zalewska (– 29 kg, dzieci)
- Filip Polecki (– 53 kg, dzieci).

Piątą lokatę w najliczniej obsadzonej kategorii zdobył Marek Siemieniuk (–32 kg, dzieci).

dr inż. **Paweł Myszkowski**, WE

Marek Sipko na najwyższym stopniu podium w kategorii do 90 kg, fot. Marcin Mandrusz

sylwetki

Prof. dr hab. inż. Andrzej Witold Sowa (1951 – 2013)

Wspomnienie

28 października 2013 roku zmarł nagle prof. dr hab. inż. Andrzej Witold Sowa, wybitny naukowiec, wielki autorytet w swojej dziedzinie zarówno w kraju, jak i za granicą oraz ceniony wykładowca, kierownik Katedry Telekomunikacji i Aparatury Elektronicznej Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej. My, jego najbliżsi współpracownicy, zapamiętamy Go jednak przede wszystkim jako wspaniałego człowieka i kolegę, zawsze uśmiechniętego, ciepłego, którego cechowały praktyczna życiowa mądrość, otwartość, życzliwość i zawsze głęboki szacunek w kontaktach międzyludzkich.

Profesor Andrzej Witold Sowa urodził się 6 września 1951 roku w Warszawie. W latach 1969-1974 odbył studia na Wydziale Elektrycznym w Politechnice Warszawskiej, które ukończył uzyskując tytuł magistra inżyniera w dziedzinie elektrotechniki, specjalność automatyka. Stopnie doktora nauk technicznych i doktora habilitowanego uzyskał również w Politechnice Warszawskiej odpowiednio w latach 1979 i 1992. Ukoronowaniem jego kariery naukowej było nadanie mu tytułu profesora zwyczajnego 24 października 2012 roku.

W początkowym okresie swoich badań naukowych Profesor prowadził opracowania analityczne i badania laboratoryjno-terenowe dotyczące oddziaływania szybkozmiennych impulsów elektromagnetycznych na rozbudowane systemy elektroniczne. Rezultatem tych prac było opracowanie rozprawy doktorskiej pt.: „Metody wyznaczania udarów probierczych do odtwarzania narażeń układów sterowniczych przepięciami indukowanymi pochodzenia atmosferycznego”. W latach 1979–1992 Profesor prowadził badania terenowe w obiektach rzeczywistych, badania laboratoryjne oraz analizy teoretyczne, których celem było opracowanie zasad wyznaczania rozpręgu prądów piorunowych w urządzeniach piorunochronnych i przewodzących elementach konstrukcji różnorodnych obiektów budowlanych, określenie narażeń piorunowych różnorodnych systemów elektronicznych oraz opracowanie metod symulacji narażeń piorunowych w rzeczywistych obiektach budowlanych. Pod kierownictwem Profesora zostały wówczas opracowane i wykonane nowatorskie badania zagrożeń piorunowych w obiektach telekomunikacyjnych. Zdobyte doświadczenia oraz otrzymane wyniki badań pozwoliły na przygotowanie rozprawy habilitacyjnej pt.: „Analiza zagrożenia piorunowego urządzeń elektronicznych”.

Profesor swoją drogę zawodową związał głównie z Politechniką Białostocką, gdzie na stanowiskach naukowo-dydaktycznych przepracował blisko 35 lat. Od roku 1992 pełnił funkcję kierownika Zakładu Aparatury Elektronicznej, obecnie pod nazwą Katedra Telekomunikacji i Aparatury Elektronicznej. W tym okresie jego zainteresowania zawodowe koncentrowały się wokół zagadnień ochrony odgromowej obiektów budowlanych, ochrony przepięciowej urządzeń i systemów elektronicznych, kompatybilności elektromagnetycznej oraz wysokonapięciowej techniki pomiarowej. W ramach międzynarodowej współpracy naukowej Profesor kilkakrotnie przebywał także na kilkumiesięcznych stażach w Uniwersytetach Technicznych w Wiedniu i Uppsali.

W toku swojej kariery naukowej, Profesor Andrzej Sowa starał się podejmować działania zmierzające do zastosowania wyników swoich badań naukowych w praktyce. Był kierownikiem zespołu, który opracował koncepcje i zbudował prototypy serii generatorów wytwarzających udary napięciowe, prądowe i napięciowo-prądowe o różnych kształtach. Część z tych rozwiązań zostało wdrożonych do produkcji w Instytucie Komputerowych Systemów Automatyki i Pomiarów we Wrocławiu. Doświadczenia zdobyte przy realizacji prototypów generatorów wykorzystano przy budowie generatorów wytwarzających napięcia udarowe o wartości szczyto-

wej do 120 kV i o nanosekundowym charakterze zmian, które we współpracy z układem anten, tworzyły stanowisko do badania odporności urządzeń na działanie impulsu elektromagnetycznego powstającego podczas wybuchu jądrowego. Stanowiska takie wykonano dla Wojskowego Instytutu Łączności oraz dla Instytutu Telekomunikacji i Akustyki Politechniki Wrocławskiej.

Również prywatnie Profesor był człowiekiem czynu, unikał zbędnych słów, gestów i pustych frazesów, a szczególnie nie lubił zainteresowania własną osobą. W swoim życiu stosował zawsze to samo praktyczne, zdroworozsądkowe podejście do siebie, innych oraz do otaczającej rzeczywistości, czym zjednywał sobie szacunek otoczenia. Takie podejście wynikało z niezwyklej skromności Pana Profesora, poczucia humoru oraz swobodnego stylu bycia, bez przesadnej dbałości o konwenanse. Gdy w Dniu Edukacji Narodowej wręczał pracownikom Katedry nagrody Rektorskie, w żartobliwym tonie rzucał po prostu „Ku chwale ojczyzny”.

Pod kierunkiem Profesora powstał na Politechnice Białostockiej kilkusobowy zespół zajmujący się prowadzeniem kompleksowych analiz numerycznych oraz badań terenowych i laboratoryjnych w dziedzinie ochrony odgromowej obiektów budowlanych, ograniczania zagrożeń stwarzanych przez przepięcia występujące w instalacji elektrycznej i obwodach sygnałowych, ochrony istot żywych przed zagrożeniami stwarzanymi przez rozpluwający się prąd piorunowy, zarządzania ryzykiem wywołanym przez wyładowania piorunowe oraz kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń systemów elektrycznych i elektronicznych. Dzięki pracom Profesora i jego zespołu rozwinęto w kraju tematykę piorunowych narażeń elektromagnetycznych oraz ochrony przed ich oddziaływaniem.

Równocześnie Profesor Andrzej Sowa wykonał szereg badań i ekspertyz technicznych, których celem było określenie występujących zagrożeń piorunowych oraz opracowanie kompleksowych rozwiązań ochrony. Najbardziej istotne badania i ekspertyzy, realizowane pod jego kierownictwem dotyczyły opracowania zasad ochrony odgromowej i ograniczania przepięć w zakładach energetycznych, obiektach gazociągu tranzytowego (tłocznie gazu oraz zespoły zaworowo-upustowe), stacjach bazowych telefonii komórkowej, obiektach radionadawczych oraz w centralach sygnalizacyjno-sterujących systemów ochrony obiektu, włamania i napadu.

Profesor należał do nielicznych w kraju osób prowadzących oryginalne badania w zakresie ochrony urządzeń i systemów elektronicznych przed oddziaływaniem narażeń impulsowych, w szczególności ochrony przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym. Poruszane przez niego tematy badań znajdowały odzwierciedlenie w realizowanych pod jego kierunkiem rozprawach doktorskich. Osiągnięcia Profesora w zakresie kształcenia i wychowania kadry naukowej obejmują 3 zakończone przewody doktorskie, 1 przewód doktorski w trakcie realizacji oraz 2 opinie o zakończonych już pracach doktorskich. Profesor opracował 2 recenzje podręczników i monografii oraz ok. 14 recenzji projektów badawczych. Był członkiem Komitetów Redakcyjnych czasopism, od 2011 r. *Journal of Electronics and*

Na zamku w Tykocinie,
podczas wycieczki integracyjnej w ramach
*International Conference on Electromagnetic
Disturbances (EMD'2011)*, 29 września 2011 r.,
fot. archiwum prof. Giennadij Czawka

Electrical Engineering (Litwa), od 2001 r. *Elektroinstalator* (Polska), a także recenzentem czasopisma *Wiadomości Elektrotechniczne*.

Profesor Andrzej Sowa aktywnie uczestniczył w tworzeniu i modernizacji procesu dydaktycznego na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej. Był głównym organizatorem kierunku kształcenia elektronika i telekomunikacja, dla którego opracowywał programy wykładów oraz uczestniczył w tworzeniu nowych i modernizacji istniejących laboratoriów dydaktycznych. Profesor był członkiem Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej, Komisji Rady Wydziału Elektrycznego PB ds. Badań Naukowych i Rozwoju Kadr, Komisji Rady Wydziału Elektrycznego PB ds. Organizacji i Zarządzania, Komisji Rady Wydziału Elektrycznego PB ds. Organizacji, Zarządzania, Budżetu i Finansów oraz Wydziałowej Komisji Oceniającej na Wydziale Elektrycznym PB.

Profesor był zawsze czymś zajęty. Czas spędzany w uczelni wypełniały mu obowiązki organizacyjne związane z funkcjonowaniem katedry, a także dydaktyka i opieka nad dyplomantami, których miał zawsze bardzo wielu. Profesjonalizm Pana Profesora, jego autorytet w środowisku, charyzma, otwartość, życzliwość do ludzi, to wszystko przyciągało studentów. Profesor był promotorem ok. 180 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich. Był również animatorem wystąpień młodych pracowników naukowych na corocznej konferencji *International Conference on Electromagnetic Disturbances*, której był jednocześnie głównym współorganizatorem.

W tym wszystkim odnajdywał czas na podtrzymywanie kontaktów zawodowych ze środowiskiem (często wyjeżdżał służbowo) oraz na publikowanie, a publikował naprawdę dużo. Znakomita większość prac powstawała w domu, po godzinach. Dorobek naukowy Profesora jest imponujący, obejmuje ok. 550 pozycji. Profesor był autorem 2 patentów, autorem lub współautorem 20 monografii i podręczników, ok. 300 artykułów w czasopismach, w tym 25 artykułów w czasopismach znajdujących się obecnie na liście filadelfijskiej, a także autorem lub współautorem ok. 260 wystąpień na konferencjach krajowych i międzynarodowych. Na uwagę zasługuje jego stały udział w cyklicznych konferencjach i sympozjach poświęconych kompleksowej ochronie odgromowej (*International Conference on Lightning Protection ICLP*, *International Conference on Grounding and Earthing and International Conference on Lightning Physics and Effects*) oraz kompatybilności elektromagnetycznej (*Symposium on EMC in Beijing*, *Asia-Pacific Conference on EMC*, *Zurich EMC Symposium*, *IEEE International EMC*, *EMC Europe 2004*, *EUROEM 2004*).

Profesor Andrzej Sowa był powszechnie uznawanym autorytetem w dziedzinie ochrony odgromowej obiektów budowlanych, ochrony systemów elektronicznych przed narażeniami piorunowymi oraz w obszarze kompatybilności elektromagne-

Podczas wystąpienia na konferencji
*International Conference
on Electromagnetic Disturbances (EMD'2006)*,
Kowno, Litwa, 28 września 2006 r.,
fot. archiwum konferencji

tycznej zajmującym się badaniami odporności urządzeń na działanie impulsowych pól elektromagnetycznych. Świadczy o tym fakt przytaczania wyników prac Profesora przez autorów artykułów w krajowych oraz międzynarodowych czasopismach naukowych i materiałach konferencyjnych. Autorytet Profesora potwierdzają m.in. liczne wykłady i szkolenia z dziedziny ochrony odgromowej obiektów budowlanych, ograniczania przepięć w instalacjach niskonapięciowych oraz ochrony przed działaniem impulsowego pola elektromagnetycznego, prowadzone przez niego na zaproszenie uczelni zagranicznych (Kaunas University of Technology, Vilnius Gedyminas Technical University, Kaunas Technical College, Tallin Technical University, Riga Technical University). Na uwagę zasługują także liczne przypadki przedstawiania przez niego zagadnień ochrony odgromowej w strefach zagrożonych wybuchem, na seminariach organizowanych przez przedsiębiorstwa gazownicze z Rosji, Niemiec, Ukrainy, Litwy, Łotwy, Estonii i Nigerii.

Mimo nawału zajęć i jeśli nie był w podróży, Profesor miał zwyczaj „wpadać” do Katedry, żeby zapytać, co się u nas dzieje, jak przebiega praca naukowa i dydaktyczna, albo żeby przydzielić nowe zadania do wykonania lub, z wrodzoną delikatnością, pół żartem, pół serio „pogonić nas do pracy”. Z tym „gonieniem” było tak, że Profesor – głównie dzięki cechom swego charakteru, podejściu do ludzi i świata, a także aktywności zawodowej, kontaktom i uznaniu w środowisku – potrafił w naturalny sposób podnieść morale, obudzić chęć do działania w myśl zasady „róbmy swoje”. Jednym z najmilej wspominanych momentów współpracy z Profesorem pozostaną dla nas – realizujących pod jego kierunkiem swoje badania naukowe – wspólne wyjazdy w teren, na badania prowadzone w różnorodnych obiektach budowlanych, telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych. Pan Profesor zawsze chętnie i aktywnie w tych badaniach uczestniczył, służąc swoją radą i pomocą.

Profesor Andrzej Sowa działał aktywnie w instytucjach i towarzystwach naukowych w kraju i za granicą. Uczestniczył w pracach Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Sekcji Kompatybilności Elektromagnetycznej Polskiej Akademii Nauk, Polskiego Komitetu Ochrony Odgromowej SEP (od 1975 r. jako wiceprzewodniczący PKOO) oraz Komitetu Jakości Energii Elektrycznej przy SEP. Był członkiem komitetów naukowych i programowych wielu konferencji: Krajowe Sympozjum Kompatybilność Elektromagnetyczna w Elektrotechnice i Elektronice (EMC), Ogólnopolskie Sympozjum INŻYNIERIA WYSOKICH NAPIĘĆ (IW), II Kongres *Intelligent Building Systems*, *International Carpathian Conference on EMC (ICC)*, a także członkiem Komitetu Organizacyjnego konferencji *26th International Conference on Lighting Protection (ICLP)*. Dla wielu z nas Pan Profesor dał się poznać jako wspierający organizator, współorganizator i uczestnik międzynarodowej konferencji pod nazwą *International Conference on Electromagnetic Disturbances (EMD)*, prowadzonej rokrocznie od 2001 we współpracy z Politechnikami w Kownie i Wilnie. Funkcja ta wymagała od Profesora wystąpień w „świecie reflektorów”, czego starał się unikać. Zawsze jednak stawiał na wysokości zadania, zaskarbiając sobie sympatię uczestników konferencji, a dowody tego mieliśmy okazję obserwować podczas wycieczek i kolacji integracyjnych.

Dzięki prowadzonym przez siebie pracom, Profesor Andrzej Witold Sowa wniósł istotny wkład w rozwój nowoczesnej ochrony odgromowej, w szczególności ochrony różnorodnych urządzeń i systemów elektrycznych i elektronicznych. Za swoją działalność był uhonorowany m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi (1994) oraz Srebrną Odznaką Honorową SEP (2002).

Wszyscy moglibyśmy przywołać z pamięci wiele faktów i sytuacji świadczących o tym, jak wspierałm był naukowcem, wykładowcą, organizatorem, a przede wszystkim człowiekiem, i jak wiele pozytywnych i budujących doświadczeń wniósł w nasze życie. Będzie nam Go brakowało.

dr inż. **Renata Markowska**, WE

prof. Andrzej Sowa

Biała 1 – pierwsza siedziba uczelni

Wszyscy pamiętamy datę narodzin Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku. (Roztrzępany przypominam: 1 grudnia 1949 roku). Podejrzewam jednak, że tylko nieliczni znają miejsce, gdzie się to wydarzyło.

Zapraszam więc Czytelników do centrum miasta – na ulicę Zamenhofs. Tu, pod numerem 29, na rogu z ulicą Białą, wznosi się kamienica nakryta dwuspadowym, blaszanym dachem. Wybudowano ją w roku 1900 jako dwukondygnacyjną, podpiwniczoną kamienicę czynszową i nadano adres – Biała nr 1. Właścicielem inwestycji był pan Notowicz. Oprócz Notowiczów mieszkali w niej rodziny Leszczyńskich i Kucgornów. Wszyscy byli Żydami.

W lipcu 1941 roku mieszkańcy Białej 1 zmuszeni zostali do opuszczenia domu. Uwieszono ich w białostockim getcie. Budynek przejął Wehrmacht i zorganizował w nim koszały dla swych oficerów. Na chodniku, obok wejścia, ustawiono niewielką wartownię, w której uzbrojony żołnierz dzień i noc strzegł oficerskiej kadry.

W dniach wyzwolenia miasta Biała 1 szczęśliwie ocalała z niemieckich wyburzeń i radzieckich bombardowań. Latem 1944 roku Wehrmacht ewakuował swój hotel zabierając najcenniejsze sprzęty. Po 27 lipca resztki dobytku padły ofiarą Armii Czerwonej, jednak samym budynkiem ani władze wojskowe, ani cywilne zainteresowane nie były. Niestety – do *Białej 1* nie powrócił żaden z jej przedwojennych mieszkańców. Ślad po nich zaginął w Treblince.

Dom przy Białej stał się budynkiem bezpańskim i z dnia na dzień tracił swą świetność. Do późnej jesieni rozkradzono drzwi i podłogi, wydarto ościeżnice i okienne ramy. Zrobili to okoliczni mieszkańcy, którzy potrzebowali opału na zimę. W 1945 roku poginęły trzony kuchenne i piece, a na dachu nie było już pokrycia. Budynek niszczał i niewiele się różnił od pobliskich ruin.

Rekonstrukcją kamienicy zajęła się Miejska Rada Narodowa, postanawiając o nadbudowaniu jeszcze jednej – trzeciej kondygnacji. Główne prace budowlane ukończono w roku 1947 i *Białą 1* przekazano w użytkowanie organizującemu się właśnie Białostockiemu Oddziałowi Naczelnej Organizacji Technicznej. Nowy gospodarz zdołał doprowadzić do użytku parter i I piętro. Na parterze zorganizowano salę wykładową oraz pierwszą w mieście techniczną bibliotekę, przy której utworzono czytelnię. Na piętrze powstało biuro i gabinet prezesa – mgr. inż. Karola Białkowskiego.

Biała 1 żyła głównie wieczorami. Od roku 1948 rozpoczęły się tu kilkumiesięczne, przyspieszone kursy dla pracujących, kończące się egzaminem na inżyniera budownictwa. Prowadził je NOT. Mogli w nich uczestniczyć posiadacze matury, którzy wykazali się co najmniej 5-letnią praktyką budowlaną. Kursy cieszyły się dużym powodzeniem wśród budowlanców i uznaniem władz partyjnych. Komitet Wojewódzki PZPR dojrzał w nich receptę na szybszą i bardziej fachową odbudowę miasta. Prezes Białostockiego Oddziału NOT – Karol Białkowski – był zadowolony również; miastu przybywało inżynierów, a NOT stawał się prężniejszy. To prawdopodobnie wówczas narodził się w nim szalony pomysł: *Zorganizujmy wyższą, wieczorową szkołę zawodową!* W połowie 1949 w gabinecie przy Białej prowadzono już pierwsze, na ten temat, rozmowy.

Pomysł ziścił się 1 grudnia 1949 roku. Prywatna Wieczorowa Szkoła Inżynierska, jako własność Naczelnej Organizacji Technicznej, przyjęła za swą siedzibę *Białą 1*. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1951 roku WSI staje się szkołą państwową.

Od tego dnia finansuje ją Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki. Nowy opiekun jest zdecydowanie zasobniejszy niż Naczelna Organizacja Techniczna. Mimo to, nie stać go na inwestycję w postaci nowego budynku. Po usilnych staraniach zgadza się jedynie na sfinansowanie remontu. Warunkiem, jakie postawiło Ministerstwo, jest zdobycie przez Szkołę aktu własności na nieruchomość przy ulicy Białej. Wobec

powyższego rektor Karol Białkowski dochodzi do porozumienia z Wojewódzką Radą Narodową, która z dniem 2 listopada 1951 roku *Białą 1* przekazuje Wieczorowej Szkole Inżynierskiej.

Prace remontowe trwały do jesieni 1952 roku i obejmowały głównie adaptację wyższych, nieużywanych do tej pory kondygnacji. W czasie wakacji uczestniczyli w nich również studenci. Ułożyli w budynku brakującą instalację elektryczną, a uczynili to zupełnie bezinteresownie! Ministerialna dotacja umożliwiła też zwrot studentom kosztów, jakie ponieśli na sfinansowanie zakupu „pieców grzewczych” – bez których dotychczasowe funkcjonowanie Szkoły byłoby niemożliwe (zależne od pór roku).

Po przejęciu *Białej*, Rada Pedagogiczna WSI wyraziła zgodę na to, by na parterze budynku nadal funkcjonował Białostocki Oddział NOT. Mało! Wyraziła też zgodę, by od 1 marca 1953 roku udostępnić swe pomieszczenia blakającemu się po mieście Liceum Elektrycznemu. Na ten cel przeznaczyła 4 sale wykładowe i jedno pomieszczenie biurowe. Zaznaczono jednak, że po godzinie 15 sale mają być opuszczone na potrzeby słuchaczy WSI.

Budynek przy *Białej* tętnił życiem od rana do późnego wieczora. Od stycznia 1950 roku funkcjonowała w nim techniczna biblioteka z niewielką czytelnią, którą prowadziła Janina Dąbrowska. W maju 1951 roku WSI otworzyła Gabinet Porad Racjonalizatorskich. Przez 5 dni w tygodniu doświadczeni, a związani ze Szkołą inżynierowie, udzielali fachowych wskazówek wynalazcom z przemysłu. *Biała* nie mieściła urlopów. Od 2 lipca 1951 roku odbywał się tu dwumiesięczny kurs przygotowawczy do egzaminów wstępnych na WSI. Przez 5 dni w tygodniu, w godzinach 16:30 – 20:00 nauczyciele WSI przygotowywali chętnych z matematyki, fizyki i chemii.

17 września 1951 roku rozpoczęto nowy rok akademicki, a wraz z nim uruchomiono roczne Studium Przygotowawcze dla tych, którzy nie mając matury, zamierzali podjąć studia inżynierskie. W lutym 1952 roku, w budynku gospodarczym przy *Białej 1*, mgr inż. Zygmunt Firek rozpoczął organizowanie dydaktycznego Laboratorium Budowy i Eksploatacji Obrabiarek. Rok później stanęła w nim pierwsza tokarka – prezent Politechniki Warszawskiej. 20 października 1953 roku mgr Eudokia Ostaszewicz, ze swym laborantem Edwardem Litwinowiczem, uruchomili Laboratorium Fizyki. 1 września 1953 mgr inż. Zygmunt Skrobecki założył Zakład Chemii, który mieścił się wówczas w dwóch salach. W jednej z nich, 1 września 1956 roku zdołał uruchomić pierwsze laboratorium chemiczne. 23 września 1953 roku *Biała 1* stała się siedzibą Białostockiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Miłośników Astronomii. Jego przewodniczącym wybrano mgr. inż. Karola Białkowskiego.

W listopadzie 1955 roku z *Białej* wyprowadza się administracja Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Przenosi się do nowego, ale wciąż jeszcze remontowanego, budynku przy ulicy Grunwaldzkiej. Od tej chwili *Biała* traci na znaczeniu, gdyż siedzibą WSI staje się okazalsza posiadłość – Grunwaldzka 11/15. W ślad za Rektoratem swą

Popołudniami, na parterze *Białej 1*, funkcjonowała biblioteka i czytelnia „dobrze wyposażona w podręczniki i naukową prasę radziecką”. Jak widać – była naszym studentom potrzebna. Trochę tu ciasno, trochę ciemno, ale nikt nie zabraniał palenia. Początek lat 50 XX w.

Szanowni Czytelnicy „Życia Politechniki”!

Zwracam się z serdeczną prośbą do Społeczności Akademickiej Politechniki Białostockiej o przekazywanie pamiątek, zdjęć, dokumentów, zabytkowej aparatury, a także osobistych wspomnień i anegdot dotyczących historii naszej Uczelni.

Państwa dary będą prezentowane w powstającej Izbie Pamięci Politechniki Białostockiej, która organizuje się w dawnej Sali Senatu w budynku Wydziału Mechanicznego.

Z ogromną nadzieją na Państwa odzew

inż. Mirosław Bujanowski,
Pełnomocnik Rektora ds. tworzenia Izby
Pamięci Politechniki Białostockiej
tel. 85 746 9415
ketim@we.pb.edu.pl

pierwszą siedzibę opuszcza również Laboratorium Budowy i Eksploatacji Obrabierek. W lutym 1956 roku przy Białej pozostały Zakłady: Chemii, Fizyki i Ekonomii Politycznej. Latem 1958 roku wyprowadza się Liceum Elektryczne, a w połowie października 1964 roku – Białostocki Oddział NOT. W budynku robi się na tyle przestrzennie, że Zakład Chemii może budować nowe laboratoria. Powstają pracownie analiz technicznych, elektrochemii, spektrofotometrii. W roku akademickim 1964/65 zainstalowano tu jedno z najkosztowniejszych, uczelnianych urządzeń – spektrofotometr Zeissa. W roku 1965 chemicy z Białej współorganizują Ogólnopolski Zjazd Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Tutejsze laboratoria zwiedzali wówczas najznamienitsi w tej dziedzinie naukowcy. W październiku 1975 roku, w związku z oddaniem do użytku Budynku Ogólnotechnicznego przy ul. Wiejskiej, Białą opuszczają Zakłady Fizyki i Ekonomii. W tym samym jednak czasie wprowadzają się tu, zajmując dwa najwyższe piętra, Laboratoria Zakładów Chemii i Biologii Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku. Już rok wcześniej, na forum Środowiskowego Kolegium Rektorów, Rektor WSI Tadeusz Bełdowski złożył bowiem obietnicę, że budynek przy Białej przeznaczy na międzyuczelniane laboratoria chemiczne dostępne wszystkim w Białymstoku wyższym uczelniom. Od tego czasu Biała 1 była kojarzona wyłącznie z chemią. Była też jakby zapomniana. Gros uwagi poświęcano wówczas budującemu się przy Wiejskiej kampusowi PB.

W pierwszych latach 80. stopniowo opuszczały Białą laboratoria Filii UW. Byli to jej ostatni sublokatorzy. Dzisiaj, nad daszkiem frontowego wejścia, wisi czerwona, niewielka tablica: „Politechnika Białostocka Instytut Inżynierii i Ochrony Środowiska Zakład Chemii”. Obok – tabliczka z numerem: *Zamenhofs* 29. Adres kamienicy zmieniono w pierwszej połowie lat 70., a władze WSI nie miały z tą zmianą nic wspólnego.

Za rok, może dwa, Zakład Chemii przeniesie się do budującego się w kampusie przy ul. Wiejskiej gmachu Inno-Eko-Tech. Kamienica przy ul. *Zamenhofs* 29 zostanie wystawiona na sprzedaż i po raz kolejny zmieni właściciela. Może warto zastanowić się nad uszanowaniem jej zacnych murów i pozostawieniem na nich tablicy: *Tu 1 grudnia 1949 roku narodziła się Politechnika Białostocka...*

inż. Mirosław Bujanowski,
Pełnomocnik Rektora ds. tworzenia Izby Pamięci PB

Nie wyróżniająca się niczym szczególnym kamienica przy ulicy *Zamenhofs* 29 ma dla Uczelni znaczenie o niezaprzeczalnej wadze historycznej. Tylko na niej wisiały szyldy: „Wieczorowa Szkoła Inżynierska”, „Wyższa Szkoła Inżynierska” i wreszcie „Politechnika Białostocka”. Lipiec 2013

Śladami Aleksandra Macedońskiego, czyli jak zdobywamy Bałkany...

Chór Politechniki Białostockiej na festiwalu w Ohrid, Macedonia

Nasze zainteresowanie od dłuższego czasu budził międzynarodowy festiwal chóralny w Ohrid w Macedonii. Cieszy się on szczególną renomą w świecie. Same Bałkany są dla nas terenem stosunkowo nieznanym, nigdy tam nie byliśmy, nie licząc trasy przejazdu na jeden z festiwali odbywających się w Grecji w 2006 r. Wysłaliśmy zgłoszenie na festiwal w Ohrid i... z radością dowiadujemy się, że zostaliśmy zakwalifikowani do udziału w tej imprezie!

W drodze na festiwal zatrzymujemy się kilkukrotnie, między innymi w Wiedniu. W stolicy Austrii mieszkamy w studenckim hostelu Hütteldorf położonym w spokojnym miejscu na obrzeżu miasta, w niewielkiej odległości od stacji metra. Po rozpakowaniu się i próbie (w każdym z hosteli była możliwość przeprowadzenia prób chóru) mamy całe popołudnie na zwiedzanie miasta. Wydało się nam ono atrakcyjne z wielu „muzycznych” powodów. Pod koniec XVIII wieku tworzą tu najslawniejsi kompozytorzy (popularnie określani mianem klasyków wiedeńskich) m.in. Józef Haydn, Wolfgang Amadeusz Mozart i Ludwig van Beethoven, a także Christoph Willibald Gluck czy Antonio Salieri.

Celem naszego wyjazdu jest jednak Ohrid w Macedonii, gdzie znajduje się najstarsze (powstałe w trzeciorzędzie) jezioro w Europie. W 1979 r. jezioro wraz z miastem zostało wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Dziś to największe atrakcje Macedonii. Na każdym kroku widać dbałość mieszkańców o turystów i wizerunek miejsca.

Kwaterujemy się w hotelu Inex Gorica, w którym odbywają się przesłuchania konkursowe i gdzie mieści się biuro międzynarodowego festiwalu chórznego. Hotel leży na uboczu miasta, w zacisznym miejscu, ale posiada własną, otoczoną wysokimi klifami plażę. Do centrum można dostać się taksówką – ładową lub wodną! Łódź motorowa wiezie nas trochę dłużej, ale za to mamy okazję podziwiać Ohrid od strony jeziora. Obok naszego hotelu mieści się ośrodek rządowy, gdzie akurat wypoczywa prezydent Macedonii! Nie dziwi więc nas uzbrojona ochrona, która patroluje teren posesji i plażę przylegającą bezpośrednio do obiektu, widoczną jedynie od strony jeziora. Nasze dziewczyny dla żartu machają w kierunku uzbrojonych żołnierzy – ci, o dziwo, odpowiadają tym samym. Wprawia to nas w przyjemny nastrój – ciekawe czy to zwyczajowa gościnność, czy tylko efekt słowiańskiego uroku naszych chórzystek ☺.

Na drugi dzień po przybyciu odbywa się uroczyste otwarcie festiwalu w sali konferencyjnej naszego hotelu. Na miejscu zbiera się ponad 40 zespołów z całej Europy. Niezapomniane wrażenie robi prezentacja poszczególnych krajów – jak podczas wielkich widowisk sportowych! Wszyscy chórzysci z danego kraju wstają na dźwięk hymnu narodowego, a zebrani na sali witają ich hucznymi brawami.

Dzień później mamy w programie ranny koncert pieśni sakralnej, a wieczorem występ konkursowy, stąd też nie ma mowy o wolnym czasie czy przyjemnościach. Stres, który przeżywamy, łączy się z przyjemnością, jaką daje śpiewanie dla tak wymagającego audytorium. Pocieszamy się, że pozostałe dni spędzimy wyłącznie na delektowaniu się muzyką, słodkim nieróbstwem i pięknem otaczającego krajobrazu.

Koncert sakralny wykonujemy w najstarszej, zachowanej cerkwi na terenie miasta. Interesujące jest zestawienie muzyki jazzowej z akustyką historycznej cerkwi – śpiewamy kilka części Mszy Jazzowej Roberta Chiolcotta.

W ostatnim dniu festiwalu poznajemy wyniki konkursu. Zajęliśmy II miejsce i otrzymaliśmy nagrodę specjalną macedońskiego kompozytora Zapro Zaprowa, przewodniczącego jury konkursu. To duży sukces!

W Macedonii mamy szczęście do pogody. W trakcie całego naszego wyjazdu temperatury są umiarkowane jak na tutejsze warunki – ok. 27–30 stopni Celsjusza. Z niedowierzaniem dowiadujemy się, że tydzień przed naszym przyjazdem do Ohrid temperatura w regionie sięgała 40 stopni!

Kompozytor Zapro Zaprowa wręcza nagrodę specjalną prof. Wioletcie Miłkowskiej

Wszystko, co dobre nie trwa jednak zbyt długo, niestety. Czas na powrót. Na granicy z Serbią (po stronie macedońskiej) oczekujemy na odprawę grubo ponad godzinę. Samą Serbię pokonujemy nocą. Na jednej ze stacji benzynowych podchodzi do nas umundurowany policjant z pytaniem: skąd jesteście. Naszą odpowiedź, że z Polski, kwituje uśmiechem i słowami: *Polska bracia*. A spodziewaliśmy się jakichś nieprzyjemności!

O świcie jesteśmy w Budapeszcie. Miasto budzi się dopiero do życia, a my po zakwaterowaniu nie myślimy o odpoczynku. Wszyscy wybierają zwiedzanie, z którego wracamy do hostelu po północy. Miasto zachwyca nas mnóstwem zabytkowych budowli, dobrze zagospodarowanymi brzegami Dunaju i masą atrakcji kulturalno-rozrywkowych. Znajdujemy tu urocze place, fontanny, pomniki. Wszędzie napotykamy restauracje, kawiarnie czy sklepiki z lokalnymi wyrobami. Szczególnie pięknie miasto prezentuje się nocą, kiedy oświetlone zabytki tworzą niesamowity nastrój. Dla części z nas Budapeszt wydaje się bardziej przyjazne i nie mniej malownicze niż Wiedeń.

Kolejny przystanek w naszej podróży to Bratysława, mamy na nią niecałe trzy godziny, bo czas nas goni. Położone nad Dunajem miasto ma interesującą starówkę. Przyjemnie można spędzić tu kilka godzin, zwłaszcza w cieniu któregoś z kawiarnianych parasoli w upalne popołudnie. My trafiliśmy na chłodny i lekko deszczowy dzień. Wyróżnikiem miasta, a zarazem przejawem słowackiego humoru, są postacie z brązu. Na głównym, otoczonym barokowymi i secesyjnymi budynkami placu, o poręcz ławki opiera się jegomość w napoleońskim kapeluszu. Największą jednak atrakcją stanowi wynurzająca się z ulicznego kanału postać, zwana przez miejscowych Cumilem. Każdy stara się zrobić sobie z nim zdjęcie. Zwiedzamy jeszcze zamek na wzgórzu, z którego rozpościera się wspaniała panorama na słowacki gród, i dalej w drogę. Tym razem już bezpośrednio do Polski. W Białymstoku jesteśmy po północy.

Podróż na festiwal w Ohrid pełna była wspaniałych przeżyć, niezwyklej doznań muzycznych, licznych koncertów i atrakcji turystycznych. Część z nich została uwieczniona na zdjęciach... Nasze wrażenie: ludzi Bałkanów charakteryzuje duże przywiązanie do muzyki wywodzącej się z miejscowych tradycji. Wszędzie ją można usłyszeć – w restauracjach, na promenadach, w radiu; jest ona traktowana jako jedna z atrakcji turystycznych. Do dziś wspominamy dźwięki lirycznej Makedonske Devojce – tradycyjnej macedońskiej pieśni, która stała się przebojem festiwalu w Ohrid (wszystkie chóry śpiewały ją wspólnie podczas ceremonii otwarcia). Szkoda, że w naszym kraju tego typu muzyka jest traktowana trochę po macoszemu... Czas na wyjeździe minął zbyt szybko i miało się przez pewien czas niemiłe uczucie powrotu do tzw. „prozy życia”... Pozostaje mieć nadzieję, że taka okazja trafi się nam jeszcze nie raz, festiwal w Ohrid zapamiętamy na długo....

Chór Politechniki Białostockiej

fot. ze zbiorów organizatorów Ohrid Choir Festival

ŚWIĘTO SZKOŁY

Projekt ESN PB Open Your Mind

